Iskra

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ZDRUŽENEGA PODJETJA ISKRA KRANJ – Številka 25 – leto XIII – 13. julij 1974

PROSLAVA DNEVA BORCA, DNEVA ISKRE IN 80 LET EMO CELJE

Slavnostni govor predsednika IS Andreja Marinca

Tovarišice in tovariši!

Vsakoletno srečanje delavcev „Iskre“ ob dnevu borca, 4. juliju, je postalo mogočna in tradicionalna manifestacija moči in volje delavcev, ki si v svoji samoupravni socialistični skupnosti sami gradijo osnove in pogoje za celovit razvoj in eksistenco. Mnogi „preroki“ so nam pred leti želeli vsiliti prakso, ki je odpravljala tradicionalne delavske shode kot nekaj preživelega, neprimernega za moderni čas elektronike in vesoljskih poletov. Toda vaš primer predstavlja – kot mnogi drugi – demanti temu „prerokovanju“. Ali ni takšno srečanje činitelj, ki krepi zavest, da človek ni sam, da pripada veliki socialistični delavski skupnosti, v kateri je varnejši in v kateri se zave svoje moči in delavske veljave!

Danes se pridružuje praznovanju velikega kolektiva „Iskre“ še 80-letnica celjskega „EMO“, ki je od leta 1972 tudi član velike „Iskrine“ družine. Dovolite mi zato najprej, da vam vsem čestitam ob teh pomembnih jubilejih, ki jih danes praznujemo.

Praznik, ob katerem smo se zbrali, je po načinu vendarle podoben mnogim drugim, ki jih praznujemo po Sloveniji in Jugoslaviji. Po tem namreč, da tudi danes združujemo in povezujemo revolucionarno tradicijo boja našega delavskega razreda z uspehi, ki jih dosegamo danes, da torej posrečeno povezujemo revolucionarno preteklost s sedanjimi prizadevanji delavskega razreda in vseh delovnih ljudi. Kot današnji, so tudi druga „Iskrina“ praznovanja v zadnjih letih pokazala, da „Iskra“ ne pomeni samo prostore in tovarniške ograde, ampak da z „Iskro“ živi in si zagotavlja napredek delavski življenj v številnih skupnostih, vaseh in mestih. Uspeli rezultati, napredek delavski življenj v številnih skupnostih, vaseh in mestih. Uspeli rezultati, ki jih dosega vaš 25.000-članski kolektiv, so pomemben prispevek k razvoju številnih in Jugoslavije.

Seveda ni slučajno, da je ob 80-letnici „EMO“ bila sprejeta odločitev, da se praznovanje te visoke obletnice združi in spremeni v praznik celotne „Iskre“. Celje in „EMO“ v njem to nedvomno tudi zaslužita. Celje je eden najstarejših industrijskih in delavskih revolucionarnih centrov v Sloveniji. Tovarna, ki danes nosi ime „Iskra – EMO“, pa je bila ustanovljena že leta 1894 in je bila vseskozi pomembno središče naprednega delavskega gibanja v tem delu Slovenije. Delavsko gibanje je bilo tu živo že od ustanovitve. V prvem obdobju so se delavci borili za boljše delovne pogoje in višje mezde, kasneje pa so se temu, posebej ob delovanju sindikatov in komunistov, pridružili tudi socialni in

politični cilji. Veliki stavki leta 1922, ki je trajala celih 12 tednov, in stavka, ki jo je leta 1936 vodil tovariš Luka, sta najbolj oprijemljiv dokaz za to trditev.

„EMO“ v okviru „Iskre“ in v okviru širše integracije s svojo sedanjo usmeritvijo še nima dokončne fiziognomije. Prepričan pa sem, da je potrebno skupno snovati osnove, ki bodo dokončno pomenile sanacijo tega, med slovenskimi industrijskimi prvenci tako pomembnega kolektiva, ki je prispeval svoj častni delež – kot vsi drugi starejši kolektivi – v industrializacijo socialistične republike Slovenije in naše skupnosti jugoslovanskih narodov.

Današnje praznovanje pa je pomembno še po nečem. Pred tednom dni je bil namreč podpisan samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev med „Iskro“ in „Gorenjem“, s čimer je bila uspešno zaključena temeljito pripravljena povezava dveh slovenskih industrijskih orjakov. To nedvomno pomeni že tudi odločen korak v uresničevanju sklepov slovenskega in jugoslovanskega kongresa zveze komunistov, na katerem je bila integracija in na novi ustavi utemeljena samoorganiziranost gospodarstva opredeljena kot ena najpomembnejših nalog komunistov. Temeljni cilji te povezave in soglasnost delavcev obeh velikih kolektivov dokazujejo, da je bilo uresničeno načelo, da morajo biti delavci in njihovi interesi v temeljnih organizacijah združenega dela subjekti in nosilci povezav v gospodarstvu. Značilno je tudi spoznanje, da ta integracija ni pogojena v prvi vrsti iz današnjih potreb, zaradi trenutne ekonomske nuje, ampak mnogo bolj zaradi tega, ker vemo, da bi v prihodnosti postala objektivno nujna. Združujeta se torej dva ekonomsko močna in dobro organizirana kolektiva. Združuje se torej izrazita ekspanzivnost in moderna tehnologija ter posebna prodornost „Gorenja“ z „Iskro“, ki je v svojem razvoju prešla podobna razvojna obdobja; od centralistično organizirane „Iskre“, preko skoraj popolne decentralizacije, ko je kolektive „Iskre“ združevala le še „Iskrina“ zvezda, da bi potem na osnovi interesov delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela uspela zgraditi čvrsto celoto, povezano z znanostjo doma in v svetu, s pomembnimi lastnimi znanstvenimi, razvojnimi in trgovskimi organizacijami.

Razvojna pot „Iskre“ je peljala od razmeroma majhnih objektov, tehnološko in organizacijsko med seboj slabo povezanih, v kompleksno delovno organizacijo, ki je v dinamičnem raz-

(Dalje na 2. strani)

Pozdravna brzojavka Titu

SPOŠTOVANI TOVARIŠ TITO,

samoupravljalci združenega podjetja Iskra, zbrani v Celju, ko hkrati proslavljamo praznik borcev, praznik našega združenega podjetja in 80-letnico našega delovnega kolektiva ISKRA–EMO Celje, Ti pošiljamo borbene pozdrave z željo, da bi nas še dolgo vodil po poti revolucionarnega preoblikovanja in razcveta naše družbe.

Za nami je leto velikih dosežkov, ki si jih spodbudil in navdihnil Ti in ki z uveljavljanjem ustavnih sprememb, krepitvijo politične enotnosti vseh subjektivnih sil in z utrjevanjem našega mednarodnega položaja odpirajo svetlo perspektivo še uspešnejšega nadaljnjega razvoja naše samoupravne demokracije ter uveljavljanja vodilne vloge delavskega razreda, strnjenega okoli Zveze komunistov.

Zagotavljamo Ti, da si bomo z vso doslednostjo prizadevali uresničevati zgodovinske spremembe, ki jih začrtujejo naša nova ustava in dokumenti X. kongresa ZK Jugoslavije, hkrati pa z nenehnim dviganjem storilnosti in povečevanjem materialne osnove naše družbe prispevali svoj delež k stabilizaciji našega gospodarstva, kajti zavedamo se, da je nenehna rast materialnega bogastva pogoj uresničenja Tvoje vizije naše samoupravne socialistične demokracije, ki temelji na svobodnih asociacijah proizvajalcev ter bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Celje, 4.7.1974

Samoupravljalci ZP ISKRA

Pred slovesnostjo ob podpisu Samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev Iskre in Gorenja je bila v Klubu poslancev SR Slovenije tiskovna konferenca. Na njej so predsednik skupščine ZP Iskra Vladimir Logar, generalni direktor ZP Jože Hujs in generalni direktor Gorenja Ivan Ateljšek odgovarjali na vprašanja novinarjev. Vsi trije vodilni predstavniki Iskre in Gorenja so opozorili na velik pomen združevanja obeh slovenskih velikanov.

Doslej največja proslava uspela

Dan borca, dan Iskre in proslava ob 80-letnici EMO je uspela nad vsemi pričakovanji. V celjskem mestnem parku se je zbralo, po nekaterih ocenah, okoli 18.000 delavcev Iskre in njihovih svojcev. Kot že rečeno, proslava je izredno uspela.

In kako je potekala osrednja prireditev ob dnevu Iskre?

Ob osmih zjutraj se je pred tovarno Iskra EMO začela žalna slovesnost v spomin na padle borce kolektiva EMO. Po pozdravnem govoru Alfreda Mežnariča, ki je pozdravil prisotne, med njimi tudi tovariša Franca Leskovška-Luko, je spregovoril predsednik aktiva Zveze borcev Iskra Commerce France Mavrič. Komemoracija se je zatem nadaljevala z enominutnim molkom, položitvijo vencev ter krajšim kulturnim sporedom. Na žalni slovesnosti so nato razvili prapor aktiva Zveze borcev Iskra Commerce. Razvil ga je glavni direktor IC Anton Stipanič.

Po podpisu listin o pobratenju združenja borcev NOB Jugoslavije Golo Škrilje in Zapotok Visoko z aktivom ZB Iskra Commerce so podelili jubilejne značke. Zlato jubilejno značko ZZB NOV IC so za svoje dolgoletno in požrtvovalno delo pri Zvezi borcev Iskra Commerce ter v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih prejeli Božo Iglič, France Križnar, Vlado Šenk, Jože Pogačnik, Gojmir Blenkuš, Franc Košir, Rudi Lampret, Lojze Bukovec, Bogdan Javor, Janez Vinkler, Anton Stipanič, Marija Kušar, Marjan Dvoraček, Ilija Medič, Albin Pahor, Albert Ambrožič, Vladimir Logar, Jakič Josip-Dušan, Oskar Lečen, Zoran Michler, Janez Hafner, Anton Rihar, Janez Juretič, Slavko Munda, Mirko Ljubič in Franc Mavrič. Skupno so podelili 26 zlatih, 33 srebrnih in 333 bronastih jubilejnih spominskih značk ZZB NOVJ Iskra Commerce.

Po žalni slovesnosti se je proslava ob dnevu borca, dnevu Iskre in ob 80-letnici EMO nadaljevala v izredno prijetnem celjskem mestnem parku pod krošnjami dreves in obokom umetnega drsališča.

Centralna prireditev se je začela ob 10. uri z internacionalo, ki jo je zaigrala godba na pihala. Po otvoritvenem in pozdravnem govoru direktorja Iskra – Emo Celje Mira Jančigaja sta spregovorila predsednik ZB ZP Iskra Franc Križnar in v. d. generalnega direktorja Jože Hujs, za njima pa je prišel na govorniški oder predsednik slovenskega Izvršnega sveta Andrej Marinc.

Po njegovem govoru je predsednik sindikata EMO Jože Oštir prebral pozdravno pismo predsedniku republike Josipu Brozu Titu. Pozdravno pismo in govore tovarišev Andreja Marinca, Jožeta Hujsa in Franca Križnarja objavljamo posebej.

Proslava se je nadaljevala s prihodom in pozdravom mladincev udeležencev Pohoda druge grupe odredov ter prijetnim kulturnim programom, ki ga je povezoval Matko Zdešar iz Horjula. V kulturnem programu so nastopili: godba na pihala, združeni pevski zbor in recitatorji, udeležencem pa je v popoldanskem času igral zabavni ansambel.

Proslave ob dnevu Iskre so se udeležili tudi številni slovenski družbenopolitični delavci, med njimi Andrej Marinc, Janez Barborič, Franc Leskovšek-Luka, Zvone Dragan, Tone Bole, Jože Lončarič, Pavle Gantar, Peter Stante-Skala in drugi.

Kot že rečeno, je prireditev izredno uspela. Tistim, ki se niso odločili za odhod v Celje, naj odkrito rečemo, da jim je lahko žal, verjetno pa so jim to že povedali njihovi znanci, ki so bili na dnevu Iskre. Bilo je res prijetno, vse pohvale pa veljajo tudi organizatorjem iz EMO in ZP ISKRA. Med tistimi, ki so največ naredili, da bo 4. julij v Celju ostal več tisoč Iskrašem še dolgo v spominu, naj omenimo Zorana Tratnika iz Iskra – EMO in Janeza Šilca iz skupnih služb ZP Iskra.

lad

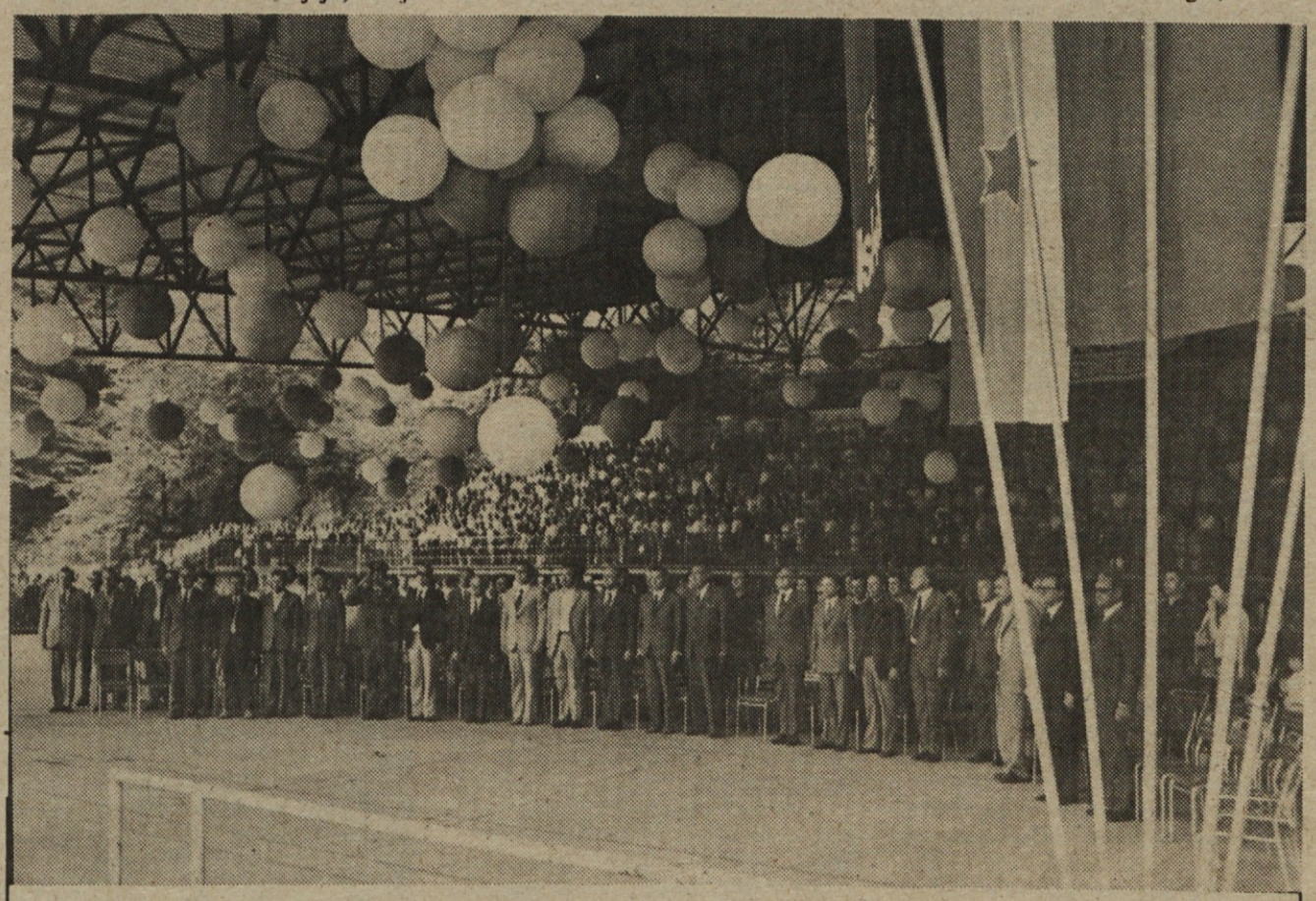

Začelo se je z »Internacionalo«

Na proslavo dneva borca, dneva Iskre in 80-letnice Iskre – industrije EMO Celje je bilo povabljenih veliko gostov, od katerih se jih je precej vabilu odzvalo, čeprav je bilo sočasno po Sloveniji še precej večjih proslav in prireditev. Na sliki: gostje o igranju „Internacionale“, s katero se je proslava na drsališču v Mestnem parku začela.

4. ZASEDANJE SKUPŠČINE ZP BO 15. 7. V KRANJU

DNEVNI RED:

1. Izvolitev generalnega direktorja ZP ISKRA
– poročilo komisije za razpis
– volitve in objava rezultata volitev.
2. Poročilo in ocena poteka ter rezultatov glasovanja o samoupravnem sporazumu združitve ISKRE in GORENJA.
3. Poročilo odbora SLO o ugotovitvah komisije za pregled stanja organizacij SLO v delovnih organizacijah ZP ISKRE.
4. Verifikacija pogodbe za nakup zemljišča rekreacijskega centra Novigrad.
5. Imenovanje v časopisni svet glasila „ISKRA“.

Slavnostni govor predsednika IS Andreja Marinca

(Nadaljevanje s 1. strani)

voju v poslednjih letih dosegla izreden napredek in je danes med največjimi delovnimi organizacijami z industrijskega področja v Jugoslaviji.

Pot do teh uspehov ni bila lahka. Vendar bi želel še posebej poudariti, da je od svojih začetkov bila „Iskra" med prvenci povojne industrializacije, s katero se je želelo razviti vrhunsko industrijo, primerno za specifičnosti socialistične republike Slovenije. Bila so obdobja, ko je na zunaj izgledalo kot da SR Slovenija odstopa od prvotne vloge „Iskre" v našem razvoju. Zlati čas ob uveljavljanju gospodarske reforme – v resnici pa je bil to čas zavestnega zorenja številnih malih in velikih kolektivov „Iskre". To je bilo zorenje, ki je zahtevalo, da se kolektiv odlepi od varuštva države, ko je vsak zase iskal prostor, program, notranje organizacijske in kadrovske rezerve. To je bilo obdobje, v katerem ste se morali postaviti sami na zdrave osnove in na lastne noge. Ob konsolidacijah v temeljnih enotah „Iskre" je rasla tudi zavest pripadnosti celoti „Iskre", potrebnosti skupnih organizacij. Danes vas ne združuje samo simbol – „Iskrina" zvezda, ampak potreba in zavest, da se mora temeljna proizvodnja vertikalno povezati in organizirati v veliki sistem z različnimi razvitimi službami in dejavnostmi, ki delujejo za potrebe in v interesu delavcev, združenih v osnovnih proizvodnih enotah.

Takšna usmeritev, združena s tehnološkim napredkom, znanostjo ter znanjem in voljo ljudi, je „Iskro" pripeljala v družbo tistih, ki uvajajo najsodobnejšo tehnologijo. Samoupravna struktura velikega sistema, ki ga je razvila „Iskra", pa je celotnemu razvoju dala nujen dinamizem in notranjo vzpodbudo. To je omogočilo in vzpodbujalo njeno širjenje na ključna področja elektronike, s specializacijo posameznih obratov, njihovo modernizacijo in avtomatizacijo ter sodobno organizacijo dela.

Proizvodnjo „Iskre", zlasti njeno usmeritev v telekomunikacijske naprave ter aparate, naprave za avtomatizacijo v prometu, industriji in energetiki, elektromehanske aparate in elemente ter elektronske elemente, lahko v nekem smislu opredelimo kot „bazično" v odnosu na vsa ostala področja. Brez teh proizvodov danes ni več moderne proizvodnje, ni avtomatizacije v proizvodnih procesih, prometu, itd., ni moderne strojegradnje in kemije, ni sodobne telekomunikacije, ni razvoja medicine, ni hitrih in zanesljivih informacij, skratka, razvoj elektronike spremlja človeka na vseh področjih življenja in dela. To je tudi razlog, da je to proizvodno področje, poleg kemije, med najbolj propulzivnimi v svetu in da predstavlja bistveno obeležje sodobne proizvodne strukture. Stalno raste tudi njegov delež v svetovni trgovini.

Prednost, ki jo ima ta proizvodnja za SR Slovenijo, pa je tudi v sorazmerno majhni porabi materiala in energije. Odločilno vlogo v razvoju igra strokovnost in znanje delavcev, še zlasti pa razvoj fundamentalnih in aplikativnih raziskovanj in njihova uporaba v snovanju proizvodov, uvajanju tehnologije in razvoju sodobne organizacije dela. Odtod tudi nujnost njenega povezovanja z univerzo in njenimi instituti, kakor tudi nujnost, da sama razvije intenzivno raziskovalno delo. Novi zakon o visokem šolstvu naj bi bil vzpodbuda za čimvečje sodelovanje tudi med „Iskro" in visokim šolstvom, saj so razvojni oddelki v posameznih tovarnah, še posebej pa centralni raziskovalni inštitut „Iskre", po opremi in kadrih tako močni, da lahko predstavljajo dragoceno osnovo za visokošolski študij. Skupni raziskovalni projekti naj bi združevali raziskovalce univerzitetnih inštitutov ter raziskovalce in strokovnjake iz proizvodnje. To bi nedvomno pomenilo dvig kvalitete raziskovanj, obogatitev vsebine visokošolskega študija in združitev znanja in sposobnosti za pospešeni razvoj na področju, na katerem se vsakodnevno porajajo nova odkritja in novi patenti, na področju, kjer tehnologija izredno hitro zastareva in kjer je nenehen napredek odločilen pogoj za uveljavitev in obstanek na domačem in tujih trgih.

V interesu naše socialistične skupnosti je tudi zaposlitev čim večjega števila mladih strokovnjakov doma. Moderna proizvodnja in raziskovalno delo na področju elektronike, telekomunikacij in zvez je nedvomno privlačna usmeritev za mladino. S širjenjem te proizvodnje pa bi ustvarjali tudi nova delovna mesta za mladi rod in za večje število strokovnih delavcev, ki so odšli v inozemstvo in so tam izpopolnili svoje strokovno znanje.

Prepričani pa smo tudi, da je v trdnejši povezavi med visokim šolstvom in proizvodnjo, oziroma gospodarstvom, tista pot, ki pomeni na osnovi nove ustave graditi nove družbene odnose v visokem šolstvu. Le na ta način bomo odpravili sedanje nevzdržno stanje, ko upada interes za študij tehničnih ved, ki predstavljajo temelj za napredek sodobnih proizvajalnih sil.

Delavci velikih delovnih skupnosti morajo skupno z delavci v visokem šolstvu in študenti prevzeti oblast nad upravljanjem na fakultetah, nad programi, kadrovsko politiko in celotno koncepcijo razvoja visokega šolstva, da bi dobili takšne strokovnjake, ki jih naša socialistična družba in gospodarstvo potrebuje, da spremenimo sedanji socialni sestav na račun delavske in kmečke mladine in da preprečimo enostranosti v strukturi vpisa študirajoče mladine. Na ljubljanski univerzi je na primer v prvem letniku vpisano 5.040 študentov; od tega študira tehnične smeri le 1.712 študentov. Temu botrujejo mnogi razlogi in slabosti. Toda med temeljnimi je premajhna povezanost, odsotno planiranje in soodvisnost gospodarstva in razvoja visokega šolstva.

V novem srednjeročnem planu bo potrebno močno poudariti usmeritev v proizvodnjo „bazičnega" programa „Iskre", saj predstavlja ta – kot smo že dejali – osnovo za modernizacijo in avtomatizacijo. S svojim izvozom lahko „Iskra" tudi bistveno prispeva k povečanemu izvozu industrije, k izboljšanju strukture izvoza (izdelki najvišje stopnje predelave), k širjenju izvoza v dežele v razvoju, ki so na poti menjave svoje tradicionalne strukture in intenzivne industrializacije, pa tudi k zmanjševanju uvoza na onih področjih, kjer smo bili in smo še navezani na uvoz iz industrijsko najbolj razvitih držav in kjer je praviloma naš deficit v blagovni menjavi največji. S širjenjem svojega izvoza lahko torej „Iskra" bistveno prispeva k prestrukturiranju gospodarstva in zboljšanju plačilne bilance Slovenije.

Proizvodni program „Iskre" omogoča tudi širjenje števila obratov na nezadostno razvitih področjih Slovenije, ki naj bi prispevalo k hitrejši uveljavitvi policentričnega razvojnega koncepta.

Z integracijo „Iskre" in „Gorenja" pa nastaja v Sloveniji sodobno zasnovan gigant kovinske, elektronske in elektroindustrije, ki lahko organizira velikoserijsko in masovno proizvodnjo elementov in sestavnih delov (z vsemi prednostmi tipizacije in specializacije) in širok spekter finalnih proizvodov, ki se lahko fleksibilno prilagajajo trgu. Z združitvijo „Iskre" in „Gorenja" bo nastalo za slovenske razmere ogromno podjetje, ki bo samo predstavljajo 16 % celotnega dohodka (to je prometa blaga) slovenske industrije. Skupaj bosta zaposlovala 12 % delavcev v slovenski industriji oziroma 5,6 % vseh zaposlenih v družbenem sektorju naše republike. Ustvarjala bosta 10–11 % družbenega produkta Slovenije in sodelovala v izvozu Slovenije s 7,3 % in z 8,2 % v izvozu slovenske industrije.

V jugoslovanskem prostoru bo združeno podjetje postalo vplivnejši partner, ki bo z ostalimi podjetji lažje zagotavljal smotrnejšo delitev dela in specializacijo proizvodnje, s tem pa tudi racionalnejše izkoriščanje proizvodnih naprav in drugih poslovnih sredstev.

Znaten del razvojnega programa se bo lahko financiral na podlagi združevanja sredstev temeljnih organizacij združenega dela in organizacij združenega dela v okviru združenega podjetja. Združeno podjetje bo lahko tudi učinkoviteje nastopalo na tujih finančnih trgih in pridobivalo sredstva na podlagi skupnih naložb in kooperacije.

Umski, materialni in finančni viri velikega „koncerna" bodo omogočali tudi hitro prodiranje na domačem in tujih trgih z graditvijo novih kapacitet, prodajo licenc, inženiringa, know-howa in podobno. S tem se ustvarjajo tudi ugodne možnosti za sodelovanje z deželami v razvoju in za intenzivnejši prodor v države SEV.

Združeno podjetje lahko postane tudi privlačno za nova združenja v vertikalni smeri, od proizvodnje reprodukcijskih materialov do finalistov in trgovine.

Posebej kaže poudariti pomen take vertikalne integracije in organizacije, ki ima zagotovljen vpliv in stalno dominacijo proizvodnega dela. Za Slovenijo je bil marsikje značilen prevladujoč vpliv trgovine. Šele sedaj uspevamo v praksi uveljaviti spoznanje, da je taka usmeritev enostranska in tudi ekonomsko nesprejemljiva, saj je trgovina lahko le eden od funkcionalnih delov v celotnem procesu družbene reprodukcije. Združevanje dela in sredstev, ki ga na osnovi spoznanih in usklajenih interesov delavcev že v precejšnji meri uveljavljamo, pa pomeni tudi pomemben korak v krepitvi samoupravnih socialističnih odnosov in političen demanti vseh tistih krivih in zlonamernih prerokov, ki so ob decentralizaciji in nato ob formiranju temeljnih organizacij združenega dela napovedovali krah samoupravljanja in mu odrekali sposobnost organizacije moderne proizvodnje in koncentracijo družbenega kapitala.

Z integracijo „Gorenja" in „Iskre" smo v Sloveniji pravzaprav že precej zaokrožili procese povezovanja na nekaterih najpomembnejših proizvodnih področjih v elektrokovinski stroki, strojni in kemični industriji, barvni metalurgiji, železarstvu, celulozni industriji, itd. Še vedno pa zaostajamo n.pr. v usnjarstvu in čevljarstvu, enem delu kovinsko-predelovalne industrije, kmetijstvu, ipd. Trgovina prav tako zaostaja v naporih za integriranost v proizvodnjo.

Vsekakor še posebej drži ugotovitev, ki jo je tovariš Popit postavil v svojem govoru ob „dnevu samoupravljalcev", da moramo z organizirano družbeno akcijo doseči še trdnejšo povezavo med energetsko-surovinsko proizvodnjo, predelavo in trgovino, ker bomo morali čim hitreje preseči občinske in republiške nivoje ter usposobiti naše gospodarstvo, da se še uspešneje vključi v jugoslovanski, evropski in svetovni gospodarski prostor, ter v sodelovanju z deželami v razvoju.

Ob sedanjih integracijskih gibanjih pa velja še posebej poudariti, da nas čakajo naloge na dveh frontah:

1) ob sedanjih integracijskih procesih se delo ne končuje. Velike integracijske tvorbe je potrebno notranje utrditi. Potrebne so velike notranje organizacijske in tehnološke ter samoupravne spremembe. Samo fizična združitev, brez ustreznih notranjih kvalitativnih preosnov, lahko celo pomeni poslabšanje stanja. Integracijsko in poslovno povezovanje mora dati rezultate kot so: skupni programi, delitev dela, organiziranje ustreznih sposobnosti strokovnih služb, povezovanje navzven v družbo, sistem, kar vse se mora odražati na stabilnosti dohodka in pogojih dela za delavce. Nad temi in podobnimi vprašanji je potrebno nenehno bedeti in vzpodbujati vse člane kolektiva, da sodelujejo. Le na ta način bo samoupravno združeno delo preraslo v sistem, ki bo sposoben prevzeti nase vse temeljne funkcije družbene reprodukcije;

2) odprta pa nam ostaja fronta nasproti številnim malim in srednje velikim kolektivom, ali bolje rečeno njihovim vodstvom, ki ne razumejo oziroma zaradi svojih zasebniških in privatno-lastninskih nagibov nočejo razumeti sedanjega časa in nalog, ki jih pred njih postavljajo združeni delavci, organizirani v sindikatih, socialistični zvezi delovnega ljudstva in zvezi komunistov. Ni nobenega, ne političnega in ne ekonomskega razloga, da se ostaja izven procesov samoupravnega organiziranja gospodarstva in družbenih dejavnosti. Zlasti za povezovanje malih kolektivov ne smemo kopirati velikih sistemov; najti morajo druge oblike, ki jih povezujejo med seboj in z velikimi organizacijami, da bi zagotovili tako trojno perspektivo svojim kolektivom.

V govoru, za katerega so me povabili vaši predstavniki, sem želel biti kratek. Toda vendarle je to prilika za naše neposrednejše srečanje in ni odveč, da si povemo nekatere konkretne ocene in usmeritve.

Še enkrat čestitam vsem delavcem „Iskre", in še posebej jubilantom kolektiva „EMO". Želim vam obilo zadovoljstva – vsakemu zase, v okviru svojega osebnega življenja, in ne nazadnje v okviru velike integrirane skupnosti, za katero ste se odločili.

S slavnostnega podpisa sporazuma Iskre in Gorenja v Klubu poslancev SR Slovenije: gen. dir. Gorenja Ivan Ateljšek in ostali podpisujejo.

Iskra in Gorenje sestavljena OZD

V petek, 28. junija, sta v. d. generalnega direktorja ZP ISKRA Jože Hujs in generalni direktor GORENJA Ivan Ateljšek podpisala samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev. Delavci obeh podjetij so se za podpis odločili soglasno, saj se dobro zavedajo, da je za nadaljnji gospodarski in samoupravni razvoj potrebno krepiti medsebojno sodelovanje, zagotoviti večje samoupravno usklajevanje razvojnih interesov v skupni organizaciji ter združevati delo in sredstva. Uradni naslov nove skupne organizacije združenega dela je: Združena podjetja elektrokovinske industrije, njen sedež pa je v Ljubljani.

Ob tem izredno pomembnem dogodku za delavce Iskre in Gorenja, hkrati pa tudi za vse Slovence in Jugoslovane, naj povemo, da predstavlja samoupravni sporazum pravzaprav sporazum med dvema že starima partnerjema. Že dosedanje sodelovanje med Iskro in Gorenjem je pokazalo uspehe, trenutno pa ima predvsem značaj proizvodne in prodajne kooperacije.

Razlogi za povezovanje so v vse hitrejšem razvoju tehnologije, v podobnih integracijskih procesih doma in v svetu, v potrebi po usklajenem načrtovanju in odločanju o novih programih, usklajenih nastopih na tržiščih ipd. Naj poudarimo, da je nova sestavljena organizacija združenega dela odprta organizacija, kateri pa se lahko pridružijo tudi druge organizacije združenega dela, ki imajo sorodno programsko usmeritev pod pogojem, da sprejmejo načela tega združevanja.

Razvoj naše domovine narekuje konsolidacijo dosedanjih dosežkov, premagovanje mnogih ekonomskih in socialnih problemov nadaljnjega razvoja in hitrejše razvijanje proizvodnih sil – pri čemer je treba upoštevati naš samoupravni sistem in enotnost delavskega razreda ter enotnost trga in položaja Jugoslavije v sodobnem svetu, zaradi česar bi bilo doseganje posamičnih in skupnih interesov brez njihove koncentracije in povezovanja nepopolno in bi pomenilo razsipanje družbenega dela in neracionalno gospodarjenje. Te besede so med drugim zapisane v sporočilu skupne komisije Iskre in Gorenja, ki utemeljuje smisel in namen združevanja kolektiva Iskre in Gorenja.

S podpisom samoupravnega sporazuma pa združevalni proces še ni končan, prehodna pa je tudi sedanja oblika. V nadaljnjem procesu graditve integracijskega procesa na osnovah branžnega povezovanja TOZD bodo še bolj konkretno določene tiste poslovne funkcije in njihov obseg, ki jih bodo TOZD opravljale v novi sestavljeni organizaciji skupno.

Slovesnosti ob podpisu tega pomembnega dogodka so se udeležili vodilni delavci obeh podjetij – Iskre in Gorenja – kot tudi mnogi najvidnejši predstavniki slovenskega družbenopolitičnega življenja. Predsednik Gospodarske zbornice SR Slovenije Andrej Verbič je imel ob tej priložnosti slavnostni govor, v katerem je opozoril na pomen podpisa samoupravnega sporazuma. Njegov govor objavljamo v celoti na 4. strani.

Lado Drobež

»Minirame« za Češkoslovaško

Po enoletnih občasnih razgovorih in usklajevanju tehniških, organizacijskih in uvozno-izvoznih problemov sta minuli teden podpisali pogodbo o dolgoročni proizvodni kooperaciji praška Tesla in naše podjetje. Pogodbo so podpisali za Teslo generalni direktor Karel Vancl, za tovarni v Pržanu in Trbovljah generalni direktor ZP Jože Hujs, za Iskro Commerce pa direktor TOZD zunanje trgovine Gojmir Blenkuš.

Pogodba, ki so jo podpisali na Laborah, obsega izvoz pržanskih popolnoma tranzistoriziranih prenosnih televizorjev Minirama v skupni vrednosti 9,200.000 dolarjev v petih letih s tem, da se bodo dobave vsako leto podvojile. V zameno, v istem vrednostnem obsegu, bomo dobivali od Tesle nekatere elektronske sestavne dele, ki jih sami ne izdelujemo. Le-te smo do sedaj uvažali. Tako bo to prava mednarodna delitev dela, od katere bosta imeli Tesla in Iskra veliko korist.

Ob podpisu pogodbe so naglasili, da je to prva takšna kooperacijska pogodba Iskre s Teslo. Njej bodo sledile še druge, kajti Tesla se zaradi omejenih proizvodnih kapacitet zanima še za elektromotorje iz Železnikov, programatorje iz Aparatov in sistem Metaconta iz Kranja.

Tesla iz Prage je največje češkoslovaško podjetje za elektroniko in šibkotočno tehniko. Zaposluje približno 80.000 delavcev in ima precej podoben proizvodni program kot naše podjetje.

Organizacija uvoza oz. izvoza je po pogodbi poverjena na češkoslovaški strani trgovinskemu podjetju Kovo, pri nas pa Iskra Comercue.

Marjan Kralj

Generalni direktor praške tovarne „Tesla" na Laborah podpisuje pogodbo o dolgoročni kooperaciji z Iskro.

Govor generalnega direktorja ZP Jožeta Hujsa

Tovarišice in tovariši,
dragi gostje, dragi Iskraši.

Ponovno smo se zbrali ob dnevu borca, kot že vrsto let nazaj, tokrat tu v Celju, na sedežu člana Iskrine skupnosti – Industrije Emo, katere kolektiv je letos gostitelj in organizator tega našega vsakoletnega množičnega srečanja.

Hkrati ko proslavljamo dan borca in naš dan, dan Iskre, smo letos želeli skupaj z našimi tovariši iz EMO proslaviti tudi njihov visoki jubilej, t.j. 80-letnico obstoja njihove tovarne. Po stažu je to danes najstarejši Iskrin kolektiv, z najdaljšo tradicijo in zato tudi s hipoteko problemov, lastnih kakor starim industrijam, tako tudi starim industrijskim centrom. Kolektiv EMO se danes, opirajoč se na svoje notranje sile in z zavestjo, da je za njim Iskrina skupnost, ki sicer ne more opraviti dela namesto njih, lahko pa priskoči na pomoč v najtežjih trenutkih uspešno otresa teh hipotek. Z vztrajnim delom in samo z delommu bo to tudi uspelo.

V zadovoljstvo mi je torej, da lahko tovarišem iz EMO v imenu vseh nas ostalih Iskrašev čestitam za njihov jubilej.

Ko proslavljamo dan borca, ki ga nismo brez simbolike izbrali tudi za svoj dan, ne želim podrobneje preštevati naših poslovnih uspehov in neuspehov. – Namenimo ta dan tovariškemu srečanju, namenimo ga temu, da si kot delavci in samoupravljalci izmenjamo izkušnje pri upravljanju z družbenimi sredstvi, ki naj bi jih s svojim delom oplodili v lastno dobrobit, v dobrobit ožje in širše skupnosti, v dobrobit našim zanamcem.

Oglejmo pa si vseeno iz vrste dogodkov od zadnjega srečanja samo tista dve, ki po moji sodbi predstavljata mejnika v nadaljnjem razvoju našega podjetja in elektro-kovinske industrije pri nas na sploh.

Prvi je sprejetje nove ustave, je formiranje delegatskih samoupravnih teles na vseh ravneh in področjih družbenega življenja. V naši Iskrini skupnosti so prizadevanja za uresničitev ustave konkretizirana v samoupravnem sporazumu o združevanju dela in sredstev našega združenega podjetja. S tem sporazumom smo zaključili proces notranje preobrazbe našega podjetja, ki se je začel že leta 1965. Že takrat smo namreč začeli graditi naše medsebojne odnose na dejanskih skupnih interesih, dogovarjanju in sporazumevanju. V teku je že zadnje dejanje tega procesa, t.j. uresničitev določil samoupravnega sporazuma o branžni organizaciji, o organizaciji, ki na neodtujljivih pravicah delavcev v TOZD gradi novo kohezijo naše skupnosti.

Drugi, enako pomemben, pa je nedavni podpis sporazuma o ustanovitvi sestavljene organizacije združenega dela z Združenim podjetjem Gorenje, Velenje. Temu dejanju so predhodile obširne razprave in odločitev je bila sprejeta v obeh podjetjih z ogromno večino glasov vseh delavcev.

V Iskri smo prepričani, da je združitev dela in sredstev, združitev rok in pameti obeh podjetij, izrednega pomena predvsem za perspektivni razvoj te vrste industrije pri nas. Navzven, na zunanjem trgu, pomeni taka nova formacija zadosti močnega pa tudi spoštovanja vrednega partnerja, ali za kooperacije, ali pa za čisti trgovski nastop. Doma pa je nova sestavljena organizacija združenega dela s svojo deklarirano odprtostjo mesto, okoli katerega se lahko razvije sodelovanje celotne tovrstne industrije z namenom, da bi dosegli uskladitev razvojnih programov in s tem racionalizirali nadaljnjo razširjeno reprodukcijo.

Seveda pa s podpisom sporazuma še zdaleč nismo rešili vseh problemov. Čaka nas skupno trdo delo za uveljavitev vsega tistega, kar smo zapisali. To smo vedeli tudi takrat, ko smo dvigali svoje roke za ta in tak sporazum in zato sem prepričan, da bomo z enako mero zaupanja in modrosti reševali tudi probleme, ki so še pred nami.

Dovolite mi, da na koncu med nami pozdravim tudi zastopnike kolektiva Gorenje Velenje. Želimo, da se med nami dobro počutijo in želimo, da se ob letu vidimo skupaj, na enakem shodu že kot trdna samoupravna in poslovna skupnost.

Generalni direktor ZP – Jože Hujs.

Na začetku proslave je udeležence in goste pozdravil glavni direktor Iskra – industrija EMO – Miro Jančigaj.

Predsednik ZB ZP – Franc Križnar.

Govor predsednika ZB ZP – Franca Križnarja

V imenu komisije organizacije Zveze borcev združenega podjetja Iskra, vam vsem skupaj čestitam naš skupni praznik dan borca 4. julij. Vsem članom velikega kolektiva združenega podjetja Iskra, samoupravnim organom in vodstvu podjetja čestitam k našemu skupnemu prazniku – dnevu Iskre. Še posebej pozdravljam med nami tovarišice in tovariše iz delovnega kolektiva GORENJE Velenje, s katerimi danes prvič skupaj proslavljamo dan borca in dan Iskre. Dan borca je sprejel kolektiv Iskre za svoj praznik, kot simbol Iskre, ki je leta 1941 pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije zažgala mogočen ogenj vstaje proti fašističnim osvajalcem naše domovine. Od takrat je preteklo že 33 let in v tem času se je naša domovina Jugoslavija temeljito preobrazila in spremenila svoje obličje. Mi, borci, smo ponosni na velike uspehe, ki so jih dosegli delovni ljudje Jugoslavije. Ponosni smo na to, da smo člani velikega kolektiva Iskre, da je ta naša Iskra naš borčevski praznik sprejela tudi za svoj praznik.

Iz skromnih začetkov organiziranih srečanj bivših partizanov in njihovih svojcev na dan borca, smo prešli na organizacijo takih množičnih srečanj Iskrašev kot je ta danes. Posebej nas veseli, da je letošnje praznovanje kolektivov Iskre prvič v našem lepem mestu Celju, na štajerskih tleh. S tega mesta se zahvaljujem velikemu kolektivu industrije Iskra – EMO Celje, ki je prevzel organizacijo te, dosedaj največje proslave Iskre. Z velikim zadovoljstvom čestitam kolektivu Iskra–EMO Celje za njihov veliki jubilej 80-letnico tovarne in jim želim tudi v bodoče veliko delovnih uspehov v združenem podjetju Iskra.

Z ugotovitvijo, da nas partizanska sreča spremlja tudi danes, ker nam je naklonila lepo vreme, želim vsem udeležencem slavja dobro počutje in dober tek ob partizanskem golažu, ki ga je pripravila naša Ljudska armada, ki nadaljuje tradicije narodnoosvobodilne vojske.

Zdravo!

Srečanje samoupravljalcev Jugoslavije

Ljubljana je bila pred dnevi gostiteljica proslave ob 27. juniju – dnevu samoupravljalcev Jugoslavije. Praznovanju, ki sta ga pripravila Republiški svet Zveze sindikatov Slovenije in Skupščina SR Slovenije, se je letos pridružilo še Združenje klubov samoupravljalcev Jugoslavije.

Osrednja slovesnost je bila v prostorih republiške skupščine. Delavno zasedanje dneva samoupravljalcev je odprl predsedujoči dr. Marijan Brecelj ter pozdravil sekretarja predsedstva izvršnega komiteja ZKJ Staneta Dolanca, predsednika sveta Zveze sindikatov Jugoslavije Mika Špiljaka, predsednike CK ZK republik in pokrajin ter druge ugledne goste in delegate.

Uvodni referat je imel predsednik CK ZK Slovenije France Popit. Med drugim je poudaril, da revolucije ne moremo uresničiti v pisarnah, ker terja spremembo odnosov, spremembo družbene vsebine in ne samo spremembe imena, družbenoekonomskih kategorij, družbenopravnih in političnih institucij. Revolucija zahteva tudi preobrazbo navad, mišljenja, dojemanja, družbenega vedenja, preobrazbo družbenih norm in meril. Delavci morajo odkriti pravo resnico, skrito za trditvami, češ da socialistično samoupravljanje ni in ne more postati gospodarno, učinkovito in racionalno menda za to, ker so delavci samo delavci v najemniškem položaju v pravem smislu besede in da bodo takšni tudi vedno ostali. France Popit je v nadaljevanju med drugim tudi dejal, da izvajanje sklepov X. kongresa ZKJ postavlja pred samoupravljalce dvoje velikih, neposrednih in med seboj povezanih nalog. Čimprej moramo odpraviti ključna žarišča ekonomske nestabilnosti in neusklajenosti, kot tudi nesorazmerja v strukturi proizvodnih sil in, seveda, spremeniti družbenoekonomske odnose, zlasti družbenoekonomski položaj delavcev. Obe nalogi sta med seboj povezani in nobene od njiju ni moč uspešno uresničiti, če bi se vsake lotili posebej, je poudaril v uvodnem referatu tov. Popit.

Po njegovem govoru so podelili 87 delovnim organizacijam, družbenopolitičnim skupnostim ter posameznikom listine Združenja klubov samoupravljalcev Jugoslavije za letos, priznanja in nagrade samoupravljalcev pa je od Zveze sindikatov Slovenije prejelo tudi pet delovnih organizacij in 10 posameznikov iz Slovenije. Listino in priznanje združenja klubov samoupravljalcev je med drugim prejel tudi predsednik sindikalne konference ZP Iskra Jože Čebela.

Po slovesni podelitvi nagrad je pomen in obeležje tega delovnega srečanja v kratkih besedah orisala predsednica CK ZK Hrvatske Milka Planinc. Ob zaključku uvodnega dela delovnega srečanja je 450 delegatov in gostov poslalo predsedniku Josipu Brozu Titu pozdravno pismo.

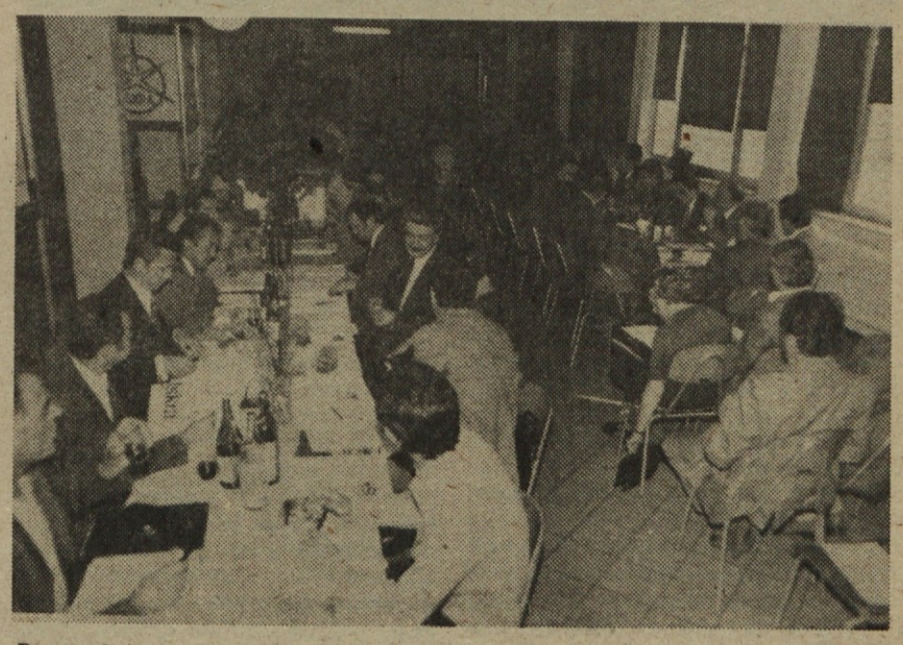

Posnetek s srečanja samoupravljalcev Jugoslavije v naši tovarni elektronskih naprav.

27. junija popoldne pa so se delegati, družbenopolitični delavci in ugledni gostje udeležili obširnih razprav v 17 delovnih kolektivih, med njimi tudi v Iskrini tovarni elektronskih naprav v Stegnah v Ljubljani. Temi tega srečanja sta bili: praksa samoupravljanja v podjetju Magnohrom iz Kraljeva. Na izredno koristnem in skrbno pripravljenem srečanju v TEN sta med drugim govorila v. d. generalnega direktorja ZP Iskra Jože Hujs in predsednik skupščine ZP Iskra Vladimir Logar. Prisotne sta podrobno seznanila z Iskro – njeno dejavnostjo in organiziranostjo. lad

Celotni govor Andreja Verbiča, predsednika Gospodarske zbornice SRS, ob slavnostnem podpisu sporazuma Iskra–Gorenje je na 4. strani.

TRETJE SREČANJE KULTURNIKOV ISKRE V CELJU

Visoka raven nastopajočih

Razgovor z organizatorjem 3. srečanja kulturnikov Iskre – Matkom Zdešarjem

Letos je bilo v Celjskem ljudskem gledališču že trejte srečanje kulturnih delavcev ZP Iskre. Prireditev je postala že tradicionalna. Njen začetek sega tri leta nazaj, ko se je ob 15-letnici Tovarne elektronskih instrumentov v Horjulu pojavila ideja o srečanju kulturnih delavcev iz vseh OZD Iskre. Do takrat so prirejali taka srečanja samo kulturni delavci v okviru Elektromehanike. Tako so s prvim razširjenim srečanjem v Horjulu proslavili tudi Dan borca in Dan Iskre. Že takrat je srečanje organiziral Matko Zdešar, komercialist iz TEI Horjul. Navezal je stike s predstavniki sindikatov in kulturnimi delavci iz vseh OZD Iskre. Tudi pri letošnji organizaciji so mu pomagale prejšnje izkušnje. Pri sestavljanju programa je ob pomoči sodelavcev upošteval pestrost programa, dogovarjal se je po telefonu in osebno. Pri izbiri nastopajočih je precej pripomogel tudi razglas v glasilu „Iskra". Tov. Robljek in Kokalj sta mu pomagala pri organizaciji na področju Kranja in Železnikov.

Pri usklajevanju programa so kulturni delavci upoštevali predvsem kvalitetno raven posameznih točk.

Na kulturnem večeru so nastopili: Vokalni kvartet iz EMO „fantje iz Celja" s triom Francija Zeneta in pevko Slavico Kramer, pesniki in recitatorji Staša Krpan iz Elektromehanike, Adi Zvizej iz EMO s pesmimi Marice Kač, Srečko Centrih iz EMO s pesmijo Janeza Menarta „Ti ljubi druge" ter Stani Nič iz Elektromehanike s pesmijo „Prijatelj zapri oči", ki jo je recitiral Miha Štefe. Peli so: Anka Benedičič in Marijan Petrnelj iz Elektromotorjev Železniki ter pevec popevk Vojko Plevnik iz Elektromehanike. Igrali so še Vida Prinčič iz Iskra Commerce – Ljubljana, klavir, Maks Kramer iz EMA, ustna harmonika, igralca Prešernovega gledališča iz Kranja, člana kolektiva Elektromehanike Biba Uršič in Cveto Sever sta odigrala uspel odlomek iz Svetinove Ukane. Folklorna skupina Iskre – Elektromehanike pa je zaključila večer z gorenjskimi delovnimi plesi.

Zaradi težav pri koordinaciji se je program nekoliko spremenil tik pred pričetkom. Posamezne točke je napovedoval in povezoval tovariš Zdešar sam.

Zanimalo nas je, ali je napovedovanje prevzel le kot dodatno dolžnost ali pa ga morda tudi veseli. Takole nam je pripovedoval:

„Zelo rad recitiram in napovedujem. Pojem pri domačem moškem in mešanem pevskem zboru ter tudi drugače sodelujem pri raznih proslavah. Poleg tega igram v domači dramski skupini pri Prosvetnem društvu Horjul."

„Katere pesmi pa najraje recitirate?"

„Zelo rad prebiram in recitiram Lermontova, za kar pa v javnosti dostikrat ni priložnosti. Zelo cenim tudi partizanska pesnika Kajuha in Bora, pa tudi socialne – Seliškarja, Klopčiča in Vipotnika. Ugaja mi pa tudi Menartov stil."

„Ali ste kdaj pomislili na študij na igralski akademiji?"

„Sem, a takrat žal ni bilo možnosti. Kulturnemu udejstvovanju sedaj posvečam svoj prosti čas."

„Prosim, povejte nam, kaj po vašem mnenju pomeni kulturno amaterstvo v življenju kolektiva Iskre?"

„Menim, da je močan dejavnik združevanja in povezovanja raznih kulturnih dejavnosti, pa tudi pregleda nad ustvarjalnostjo posameznikov. Hkrati pa se ti trudijo za čim višjo raven in kvaliteto svojega udejstvovanja. Lahko rečem, da je večer v celjskem gledališču najbolje prikazal visoko kulturno zavest kolektiva ZP Iskra."

V. B. R.

Vse Celje, še zlasti pa prireditveni prostor v Mestnem parku je bil to pot bogato okrašen z zastavami, transparenti in zastavicami, kar je le še poglabljalo zares praznično vzdušje.

S PODPISA SPORAZUMA ISKRA - GORENJE

Govor Andreja Verbiča

Nekaj manj kot štirideset tisoč delavcev v dvainšestdesetih temeljnih organizacijah združenega dela, ki so združeni v delovnih organizacijah Gorenja in Iskre, je s svojo odločitvijo na referendumu omogočilo, da smo danes priča izjemno pomembnega dogodka, podpisovanja samoupravnega sporazuma, ki bo omogočal skupno kreiranje razvojne politike podjetja, izvedbo delitve proizvodnje in učinkovitejše nastopanje na tržišču. Ta sporazum pa bo hkrati obvezoval delavce in ustvarjal take odnose, da bo vsak delavec neposredno odločal o delu svoje organizacije združenega dela in hkrati soodločal o poslovanju skupne organizacije. Podpis takega sporazuma zahteva ekonomska nuja današnjega časa in to naj zagotovi uspešno nastopanje tako doma kot na tujem, kjer se srečujemo z velikimi organizacijami, ob katerih razdrobljene organizacije z nespecializirano proizvodnjo in veliko serijsko proizvodnjo nimajo kakšne posebne perspektive in možnosti. Prav zaradi tega ta združitev ni nobena politična parola, ampak globoka nuja. Seveda pa je predpogoj za tako povezovanje interes in odločitev delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela. V takih združenih organizacijah se tudi strokovnim kadrom odpirajo nove perspektive. Tu se lahko uveljavljajo strokovni kadri, ki imajo ambicije za strokovno zahtevnejše delo. Zaradi tega je pretiran strah, da kot strokovni kadri izgubljajo na svojem pomenu, ker se ravno v takih povezavah odpirajo nove možnosti za kreativno delo in kjer se ambicije lahko spopadejo z vsem, kar je starega in konzervativnega tako v mišljenju kot v delu in tehnologiji.

Pomembno je, da to dejanje soupada s časom, ko so vsi delovni ljudje s polno soglasnostjo sprejeli vsebino in določila nove ustave, hkrati pa ta odločitev pomeni tudi uresničitev sklepov, ki so bili sprejeti na sedmem kongresu Zveze komunistov Slovenije in na X. kongresu Zveze komunistov Jugoslavije.

Ta dogodek je treba postaviti tudi v ta čas našega družbenopolitičnega razvoja in ga oceniti z zornega kota resnične soodvisnosti razvoja naše socialistične družbe in njenega vpliva na razvoj našega celotnega življenja, hotenja in snovanja in, ki vpliva na celotno področje gospodarstva in organizacije združenega dela, kot so vaše, ki so dosegle izjemno pomembne rezultate na področju uveljavljanja samoupravljanja pa tudi na področju uspešnega gospodarjenja, o čemer nedvomno pričajo rezultati. Vse to je tisto temeljno izhodišče vsem našim dejanjem, da snujemo boljše življenje in boljše odnose v naši samoupravni socialistični družbi. To je toliko bolj pomembno, ker nova ustava, ki zagotavlja odločilno vlogo delavskega razreda in združenega dela, odpira nove možnosti našega razvoja v samoupravno organizirani družbi, v kateri pa moramo biti hkrati tako organizirani, da bomo v združenem delu ne samo odločali o sredstvih, pogojih, rezultatih in sadovih svojega dela, ampak da bomo tudi dosegali učinkovite ekonomske rezultate.

Zavest, da se je treba aktivno bojevati za materialni in družbeni razvoj, kakršnega želimo doseči, je globoko prodrla v zavest delavcev, da je predvsem od njihovih hotenj, prizadevanj in resnične aktivnosti odvisna sleherna stopnja našega socialističnega razvoja. Taka opredelitev zahteva izjemne napore vseh delovnih ljudi in sleherne organizacije združenega dela, sicer bo težko doseči napredek, ki ga vsi želimo. Delavci v združenem delu morajo aktivno sodelovati v oblikovanju naše ekonomske politike. Stabilnost gospodarstva, s tem pa tudi stabilnost našega razvoja, bo odvisna navsezadnje predvsem od tega, v kolikšni meri si bomo prizadevali in s kolikšnim uspehom bomo odstranjevali nekatere negativne pojave, s katerimi smo se doslej srečevali. To pravim predvsem zaradi tega, ker bo od nas in od naših dogovorov in od uresničevanja naših sporazumov odvisno, ali bomo odpravili vse tisto, kar nas v naših hotenjih ovira. To delo moramo storiti sami, učinkovito in ne čakati, da bo nekdo – država – reševal te probleme namesto nas.

Novi odnosi, ki izhajajo iz ustave, so omogočili, da se delovni ljudje bolj odločno spoprijemajo s problemi in bolj odločno uresničujejo svojo politiko. Njihov vpliv v temeljnih organizacijah združenega dela, njihovo neposredno odločanje in zavzemanje za nove koncepte omogoča mnogo širše povezovanje, kot smo ga poznali doslej, in zato ni slučaj, da imamo prav v prvi polovici letošnjega leta mnogo več integracijskih pobud kot doslej. Novi odnosi, ki so opredeljeni z ustavo, nas obvezujejo, da dejansko menjamo in spreminjamo odnose in prevzemamo odgovornost tako za delovanje temeljnih organizacij združenega dela, kot za poslovanje združenih podjetij, velike grupacije pa imajo veliko odgovornost za kreiranje politike gospodarskega sistema, tako v Sloveniji kot v Jugoslaviji.

Povezava, ki ste jo zasnovali in ki bo danes dobila svojo dokončno podobo je pomembna tudi za nadaljnje povezave v širšem jugoslovanskem prostoru, pa končno tudi zunaj njega. Dejanje, ki ga danes zaključujete, je šele prva stopnica v prizadevanjih tako velikega delovnega kolektiva, tako sposobnega po svojih kadrih in tako ambicioznega po svojih programih kreiranja politike znotraj in zunaj organizacije.

Predsednik gospodarske zbornice SR Slovenije govori ob zaključku slavnostnega podpisa sporazuma ISKRA – GORENJE.

Seveda moram hkrati opozoriti, da bo podpis samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev prvi in temeljni korak tega kar ste zastavili. Nikakor ne bo zadoščal, če temu ne bo sledilo vedno novo in novo angažiranje vseh delavcev v vaši organizaciji. Odločitve, ki so bile sprejete na zborih delovnih ljudi, je treba s polno odgovornostjo, strokovnostjo in ustvarjalnostjo razvijati naprej in zato imajo predvsem strokovni kadri izjemno odgovornost, in sicer za takšne rešitve, ki bodo tudi dajale ekonomske rezultate. Povezava, ki ste jo zasnovali je nedvomno takšna, da se bodo po njej vzgledovali tako po njenih dobrih kot slabih karakteristikah. Prav zaradi tega je nujno treba opredeliti tudi odgovornost družbenopolitičnih organizacij tako znotraj kolektiva kot zunaj njega. Ta odgovornost bo morala biti vsaj taka, če ne večja, kot je bila pri snovanju in uresničevanju tega koncepta, da ne bi bili rezultati in dosedanja prizadevanja prekmalu osiromašeni.

Bistvo vsega je želja po napredku, po boljših odnosih, po uspešnem samoupravljanju, to pa naj zagotovi boljše gospodarske rezultate, socialno varnost slehernega delavca in končno razvoj naše socialistične družbe.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Sem ter tja po prazničnem Celju

Na letošnji proslavi dneva borca, dneva Iskre in 80-letnice EMO Celje sem imel nalogo „zasledovati" počutje udeležencev in njihova gibanja po Celju. Nič kaj preprosta naloga torej, saj nas je bilo precej, nad 12.000, kolikor so kazale prijave. Pa vendar – nekje in nekako je treba začeti!

Najprej o sami proslavi in vsem drugem, ki se je tu odvijalo. Predvsem menim, da je bila lokacija proslave – v Mestnem parku – zelo posrečena, odveč pa skrb, da bomo s proslavo v tem parku storili nepopravljivo škodo. Malo sledov že res da je ostalo, vendar gre udeležencem vse priznanje. Niso trgali rož, tudi pretiranega sprehajanja po travnatih površinah ni bilo, razen seveda ob stojnicah, kjer pa je bilo s tem treba računati. Skratka – tolikšna množica se je pri „ustvarjanju spominov na proslavo" zares omejila na minimalno škodo.

Okrasitev na prizorišču proslave, zlasti na drsališču, nič manj pa po vsem Celju, je bila topot v redu, saj je na vsakem koraku bilo jasno vidno, da je ta dan Iskra „zavzela" vse Celje. Malo bi pokritiziral morda le, da sta bili foto razstava in razstava likovnikov nekam preveč skriti ob robu prizorišča. Tudi označeni nista bili dovolj vidno, zato pač nista doživeli večjega obiska. Seveda pa bi veljalo kaj več spregovoriti tudi o njunem obsegu, saj sta bili zares skromni po udeležbi in razstavljenih delih, če vemo, da je v naših kolektivih dovolj likovnih ustvarjalcev in tudi fotografsko amaterstvo dokaj močno razvito. Zlasti na likovni razstavi smo pogrešali nekatera že znana imena!

Številni avtobusi, dokaj dolg posebni vlak in dolge kolone zasebnih vozil iz vse Slovenije je 4. julija v Celje pripeljalo pravzaprav nepričakovano veliko množico Iskrašev in njihovih svojcev. Nič čudnega, če je potem v kotlih zmanjkovalo slastnega golaža in ga je bilo treba še dokuhati. Kljub toliki množici udeležencev pa prave gneče razen pred stojnicami ni bilo. Kar nekako razkropili smo se, a Iskraše si po proslavi videl po vsem mestu, pri vseh zanimivostih Celja, čeprav smo o njih pisali v našem listu le bolj skromno. Kaže torej, da je bila to za mnoge lepa priložnost, da so se s prijaznim štajerskim mestom pobliže seznanili.

Razveseljivo je bilo nadalje, da tudi „priloga" v vrečkah – Šentjanževec s svojimi maligani ni pustil pretiranih sladov, pač pa je povsod prevladovala pristna dobra volja in veselo razpoloženje.

Tako kot vsako leto, so tudi letos pomenile precejšnjo „vabo" spominske sklede. Topot so jih izdelali Emovci in niso bile glinaste. Morda so zaradi tega še bolj privlačilo in je bil zanje še hujši dren. Človeku, pa čeprav si si jo tudi sam priboril le s težavo in ob prijateljevi pomoči, pa se je zavoljo tega skoraj srce trgalo ob pogledu na tiste, ki so šli zdoma z neodpustljivo pogreho – doma so namreč pozabili bloke in tako razumljivo s skledami ni bilo nič. Ne vem pa, kako da Emovci niso izpolnili svoje „grožnje", da bodo sklede na mestu proslave celo prodajali. Pozabljivim bi vsekakor storili s tem neprecenljivo uslugo, čeprav bi morali za sklene kaj odšteti!

Nadvse razveseljivo je, da je letošnja proslava tudi sicer dobro uspela in minila brez kakih nesreč na poti v Celje ali iz Celja. Vozniki osebnih vozil so bili previdni, ali pa jih je bilo strah „tovarišev v modren", ki veljajo za dokaj stroge. No, pa po lastni izkušnji lahko rečem, da se z njimi da tudi malo „pobarantati". Prepričal sem jih pri mostu, da so dovolili parkirati na mestu, od koder se je dalo brez težav in posebnih prizadevanj, z avtomobilom vsak čas kam zapeljati, da bi svojo „vohljaško" dolžnost laže opravil.

Menim, da sem po malem obgrizel vse in vsaj za silo izpolnil svojo nalogo. Oceno pač prepuščam bralcem (upam, da ne bodo prestrogi), „z višine" bo že kanil kak „Žegen", če morda nisem omenil vsega in tako, kot bi bilo želeti. Vsekakor pa bi storil neodpustljivo napako, če za konec ne bi rekel katere okrog organizacije in organizatorjev proslave. Čeprav je za časa priprav kazalo, da ne bo vse tako kot treba, se je vendarle izkazalo, da prizadevanja organizatorjev niso bila zaman in je dobra organizacija tudi precej prispevala, da smo iz Celja odhajali z dobrimi vtisi in zadovoljni, da smo v prijetnem mestu, v prijetnem okolju in veselem vrvežu dostojno proslavili naš vsakoletni praznik –C–

Kljub tolikšni udeležbi Iskrašev je v Mestnem parku v Celju bil dren le ob zasilnih mizah pred številnimi paviljoni, ki so jih pripravili podjetni gostinci.

„Nikamor brez posnetka!", mi je zastavila pot skupina Kranjčanov, ki se je z golažem „utaborila" v senci pod košatim drevesom. Treba je bilo „knipsniti" in pika!

Slika sama dovolj zgovorno priča, da so praznovanje v Celju prijetno preživeli. Seveda pa ne samo ti trije. Dobre volje in veselja ni primanjkovalo nikjer in nikomur.

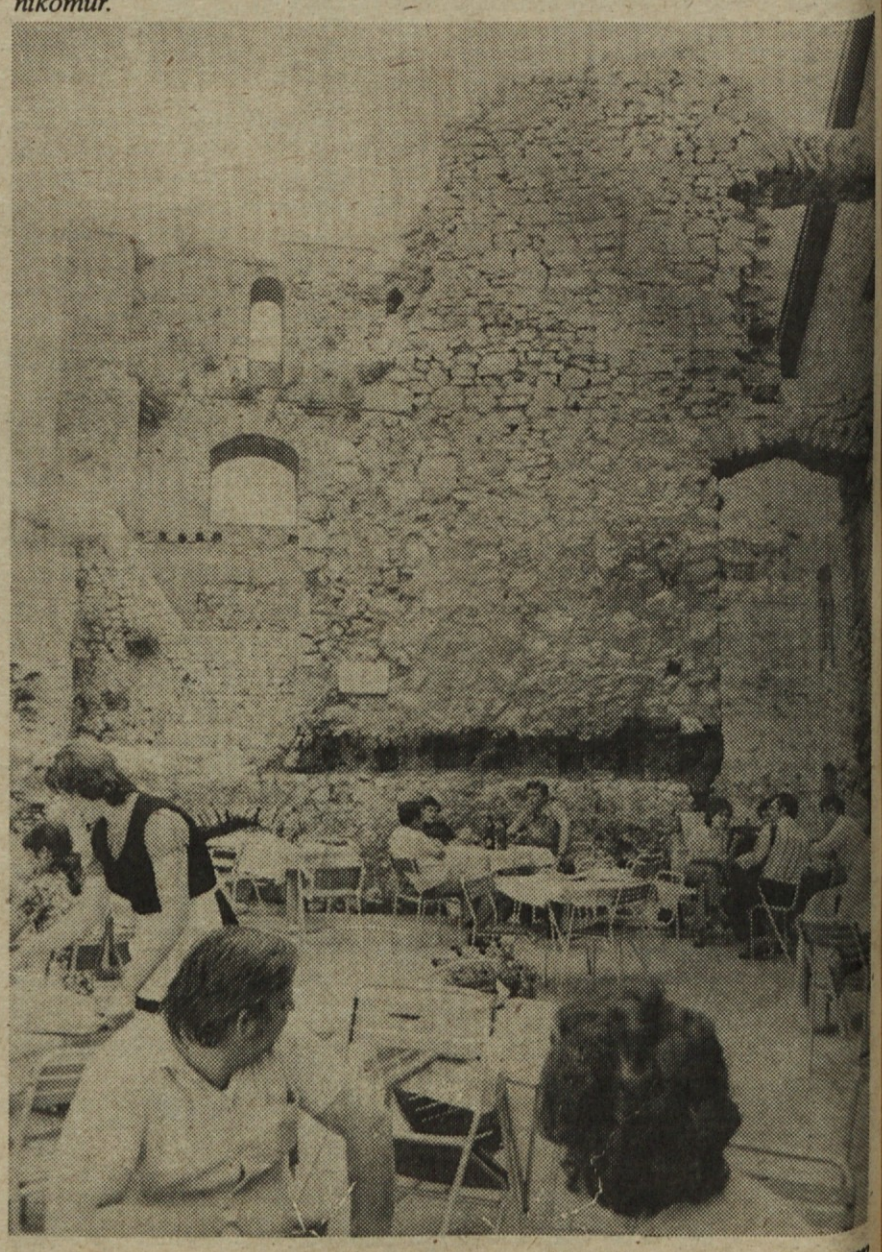

Prvič sem na Celjski grad „poškilil" kmalu po uradnem delu proslave v Mestnem parku. Tedaj na njem še ni bilo veliko „naših", a vesele viže harmonike so kaj kmalu na grad privabile dobršno množico Iskrašev, da so proslavjali še „z vrha".

ISKRA - APARATI, LJUBLJANA

Proslavili so jubilej

O 25-letnici naše tovarne električnih aparatov v Ljubljani smo v prejšnji številki Iskre precej pisali. Za danes pa še kratek zapis, kako so to svojo proslavo preživeli.

Osrednja prireditev na dan pred izpolnjeno petindvajset letnico tovarne, to je 28. junija t. l., je imel delavski svet tovarne v na novo urejeni menzi v prostorih nekdanje orodjarne slavnostno sejo, katere so se udeležili tudi vsi povabljeni jubilanti ter nekateri gostje, med njimi tudi predsednik skupščine ZP Vladimir Logar in generalni direktor ZP Iskra Jože Hujs.

Na seji je imel pozdravni govor predsednik DS Venčeslav Kitak, za njim pa je najstarejši med jubilanti in v kolektivu Jakob Goli prikazal zgodovino nastanka, razvoja in dosedanjih rezultatov tovarne električnih aparatov. Tudi gost slavnostne seje DS, predsednik skupščine ZP Iskra se je oglasil k besedi in ob čestitki jubilantom izrazil upanje, da bodo jubilanti, združno z vsemi člani delovnega kolektiva te naše tovarne še naprej zvesto in predano vlagali svoje napore v izpolnjevanje iz leta v leto pomembnejših proizvodnih obveznosti. Poudaril je tudi, da tovarna Aparati v veliki družini Iskrinih organizacij nedvomno pomeni eno izmed uspešnih organizacij, ki v duhu razvojne politike ZP Iskra nenehno stremi za svojo nadaljnjo rastjo, posodabljanju in vedno večjim delovnim uspehom.

Ob tej priložnosti so desetim najbolj prizadevnim članom kolektiva izročili tudi priznanja, vsem jubilantom pa ustrezne nagrade.

Zaključek praznovanja 25-letnice tovarne pa je bila zabava v hali A na Gospodarskem razstavišču, katere se je udeležil malone celotni delovni kolektiv in številni povabljeni gostje. Za ples in prijetno vzdušje je poskrbel orkester Jožeta Kampiča, pela pa sta Marjana Deržaj in Alfi Nipič, oba zelo prizadevna, da je bilo razpoloženje na višku. Vsekakor je bila zabava na Gospodarskem razstavišču odlično organizirana in tudi izvedena, zadovoljila je prav vsakogar, če pa bi bilo v hali malo manj vroče in bi bila bolje ventilirana, najbrž ne bi bilo prav nikakršnega ugovora.

Tako je delovni kolektiv tovarne električnih aparatov dostojno proslavil svoj jubilej in dosedanje delovne rezultate ter se znova, še bolj prizadevno lotil reševanja svojih nadaljnjih nalog.

–J.C.–

Delavski svet tovarne Aparati po slavnostni seji ob 25-letnici z gostom – generalnim direktorjem ZP Jožetom Hujsem.

Jubilanti 25-letnega dela v Aparatih: Božo Čehak, Lea Čebokli, Rado Majdič, Frančiška Majdič in Jakob Gospodarič, brez zaradi bolezni odsotne Ele Glivar.

Skupina prisotnih jubilantov dvajsetletnega dela v tovarni.

Jubilantov desetletnega dela v Aparatih je bilo nad sto, zato smo jim odmerili nekaj več „življenjskega prostora".

ISKRA – NAPRAVE, LJUBLJANA

Že pripravljajo gospodarski načrt za 1975

Čeprav smo šele na polovici leta 1974, se že pripravljamo na sprejetje gospodarskega načrta za naslednje leto. Samoupravni organi menijo, da morajo biti operativni načrti proizvodnje in prodaje sprejeti že v prvi polovici meseca julija, to je še pred kolektivnim letnim odmorom.

Predvsem dolgi nabavni roki materiala in pa zahteva po solidnem in precej dolgem priučevanju in vpeljavanju novih sodelavcev zahtevata, da gospodarski načrt za naslednje leto sprejmemo nemudoma – tako je bilo poudarjeno na sestankih poslovodnih in samoupravnih orgnaov, ki so predlog načrta dosedaj že obravnavali. Dodajamo še, da naraščanje cen repromaterialov, storitev in pa osebnih dohodkov terjajo, da smo si v osnovnih okvirih finančnega uspeha in načina financiranja proizvodnje že dokaj zgodaj na jasnem. Predvsem zato seveda, da v času, ki nam ostane do konca leta, pravočasno in uspešno ukrepamo na področju nabave, strukture, stroškov, pridobivanja kreditov in podobno. Celo brez podrobnejših analiz namreč vemo, da bo preteča inflacija zahtevala velike napore prav v gospodarstvu, da bo treba še racionalneje in s čim manjšimi stroški proizvajati!

Osnovni okviri gospodarskega načrta za naslednje leto se že kažejo:

– proizvodnja po stalnih planskih cenah naj bo okoli 65 milijonov dinarjev, ali 18 % več, kot je bilo načrtovano za leto 1974

– prodaja po prodajnih cenah mora doseči 110 milijonov dinarjev, ali 15 % več kot v letu 1974

– število zaposlenih bo nekako pri 510, ali za 10 % večje kot v letošnjem letu

– ostanek dohodka bo na ravni 12 milijonov dinarjev

– osebni dohodki bodo povprečno mesečno okoli 2.850 din na zaposlenega

– kljub porastu proizvodnje, prodaje in dvigu cen zaloge ne bodo smele porasti.

Čeprav naloge na prvi pogled niti niso previsoko zastavljene, pa bodo glede na zahtevnost programa in glede na ostre zahteve kupcev – v veliki meri JLA – terjale veliko prizadevanje celotnega kolektiva in sodelovanja skupnih služb ZP in branžne organizacije.

–KM–

Dopusti

Elektromehanika: ATC od 15.7. do 28.7., TEA 15.7. do 2.8., Stikala od 20.7. do 4.8., Mehanizmi od 5.8. do 16.8.

Avtoelektrika: od 24.7. do 9.8.

Elektromotorji od 20.7. do 4.8.

IEZE od 22.7. do 4.8.

Sprejemniki od 17.7. do 6.8.

Tovarna gospodinjskih aparatov od 29.7. do 9.8..

Orodjarna od 18.7. do 7.8.

Iskra Commerce–montažni sektor od 1.7. do 15.7.

Kondenzatorji od 14.7. do 28.7.

Naprave od 23.7. do 2.8.

Instrumenti od 20.7. do 4.8.

Raziskovalni institut od 21.7. do 4.8.

V okviru proslav in prireditev ob Dnevu borca, Dnevu Iskre in ob 80-letnici EMO so v Mestnem parku v Celju odprli izredno zanimivo razstavo likovnikov in fotografov. Svoja dela so predstavili izključno delavci Iskre, razstavo pa je organiziral in pripravil Ivo Razboršek.

Za večjo aktivnost mladine

Nedavno so se sestali delegati KK ZMS v ZP Iskra Kranj in predstavniki družbenopolitičnih organizacij Tovarne gospodinjskih aparatov Reteče pri Škofji Loki ter TIO Lesce. Namen teh sestankov je bil, da KK ugotovi vzroke za nedelavnost v svoji mladinski organizaciji.

V Škofji Loki prevladuje delovna sila, ki je vezana na dnevne prevoze. Verjetno pa bodo sedanje kadrovske spremembe poživile delo mladinske organizacije. V organizacijo ZK je predviden sprejem štirih novih članov iz vrst mladine. Na njih bo v prihodnje oprto delo bodoče mladinske organizacije in njenega odbora. Izraženo je bilo tudi nezadovoljstvo s sodelovanjem z OK ZSMS Škofja Loka, saj se ta ne meni dovolj za aktiv mladih iz Reteč. Sekretar KK ZSMS – ZP Tone Volčič se je zavzel za ta problem. V bližnji bodočnosti ga bo poskušal odpraviti.

Predstavniki družbenopolitičnih organizacij so poudarili, da je v samoupravnih organih tovarne veliko mladih. Delegacija KK je nato izjavila, da bi mladi morali zastopati v teh organih ne le interese svoje volilne enote, pač pa tudi interese mladinske organizacije v okviru možnosti. V kolektivu so prav mladi tisti, ki dajejo in bodo tudi v bodoče dajali podobo svoji tovarni. Tu si bodo krojili usodo s svojimi odločitvami še vrsto let.

Na podobne probleme so opozorili delegacijo KK tudi v TIO Lesce. Njihov novo ustanovljeni odbor šteje pet članov, ki si morajo še nabrati delovnih izkušenj. To ne bo težko ob podpori njihovega OK ZSMS Radovljica. Tudi tu v organizaciji ZK primanjkuje mladih, čeprav je skoraj polovica delavcev mlajših od 27 let. Povedali so, da pri njih okolje v nekem smislu ovira mladega človeka pri družbenopolitičnem delovanju. ZK naj bi prevzela nalogo, poživiti delovanje mladine. Angažirati pa se mora tudi osnovna organizacija sindikata, saj je njen predsednik hkrati tudi član mladinske organizacije.

Ob koncu so navzoči sklenili, da si morajo mladi pridobiti mesto, ki jim pripada, tudi v svojem okolju. Vzpostaviti morajo tesen stik med družbenopolitičnimi organizacijami v okviru tovarne. Le tako bodo lahko trdno in odločno nastopili tudi navzven. KK je nato predlagal povezavo s KK ZSMS v ZP Iskra Kranj, z OK ter z drugimi aktivi mladih delavcev v okolici ob raznih prilikah – športnih tekmovanjih, akcijah za ureditev okolja in tovarne, ob raznih izletih, piknikih in podobnih prireditvah.

T. V.

Iskra je razstavljala

V Potrošniško informativnem centru Centralnega zavoda za napredek gospodinjstva v Ljubljani v Gradišču je bila minule dni odprta zanimiva razstava z naslovom „Električni mešalnik v vsakdanji uporabi". Na njej je Združeno podjetje Iskra prikazalo vse vrste elektičnih mešalnikov, mlinčkov za kavo in najrazličnejših nastavkov.

V času razstave so bile tudi različne prireditve, ki naj bi obiskovalcu na čimbolj celovit način prikazale električna orodja za pripravo hrane. Tako so bile demonstracije in predavanja o električnih mešalnikih, obiskovalci, predvsem gospodinje, pa so imeli tudi izredno strokovno vodstvo.

lad

Proslava Šlandrove brigade na Moravškem

Moravška dolina bo letošnji dan vstaje slovenskega naroda praznovala na Vrhpolju, kjer bo odkrit spomenik 34 padlim v NOV z območja te krajevne skupnosti. Hkrati s tem bodo predali prometu tudi novo asfaltno cesto. Na slovesnosti bo med političnimi in javnimi delavci ter nekdanjimi borci Šlandrove brigade in Kamniško-Zasavskega odreda tudi Mitja Ribičič. Ta proslava bo osrednja proslava dneva vstaje v domžalski občini.

Moravška dolina je bila med vojno v malem zibelka partizanstva. Zlasti je po teh vaseh domovala Šlandrova brigada, prav tako pa tudi Kamniško-Zasavski odred ter politični in gospodarski odbori. Kljub zaostalosti, ki izvira iz goste naseljenosti ter relativno slabe obdelovalne zemlje, so ljudje na Moravškem dali vse za partizane. Nemci in pozneje zlasti belogardisti so na vse načine strahovali prebivalstvo. Zažgali so nekaj vasi (Javoršico so zažgali z bombami iz letal, ker sicer niso mogli blizu), izselili nešteto družin, streljali talce. Posebno belogardisti so proti koncu vojne storili nekatere nepozabne in neodpustljive zločine.

Po osvoboditvi (Moravško je bilo osvobojeno že 20. marca 1944) in zlasti v zadnjih desetih letih je Moravška dolina polagoma začela izgubljati svoje idilično obličje. Nova asfaltna cesta do Moravč je končno omogočila, da so nekatera podjetja tu ustanovila svoje obrate (Svit, Rašica). Zgradili so novo osnovno šolo, nov kulturni dom, pa tudi podoba vasi v dolini se naglo spreminja. Nove hiše in poslopja rastejo iz leta v leto, vendar pa žal vselej ne v skladu z okoljem.

Današnjega popotnika ali turista zanima tu vse, kar je ostalo iz zgodovine in kar je tu kot naravna zanimivost. Iz zgodovine lahko omenimo nekaj starih hiš, ki so ostale ob robovih doline, predvsem pa nešteto razvalin gradov in edini ohranjeni grad Tustanj. Zanimivi so še stari mlini ob čistem potoku Rači. V teh krajih je bilo doma nekaj mož: pisatelj Fran Detela, pesnik Jovan Vesel-Koseski, Fran Maselj-Podlimbarski, publicist Maks Pirnat, jezikoslovec Lovro Požar, pa še živeči kipar Tine Kos, pesnik Dane Zajc.

Kot posebna naravna zanimivost teh krajev so kraške jame, ki jih je precej, zlasti med potokom Račo in obronki zasavskih hribov. Lepe razgledne točke, od koder je videti gore od Julijcev do Kamniških Alp, so na Limbarski gori, v Javoršici, na Miklavžu, pravzaprav na vsakem vrhu, ki obdaja Moravško dolino.

Ob praznovanju dneva vstaje slovenskega ljudstva pojdimo na Moravško, kjer bomo obudili spomin na slavne dni NOV in si hkrati lahko ogledali zgodovinske in naravne zanimivosti teh krajev. Seveda bomo v soboto, 20. 7., lahko tudi zaplesali ob zvokih ansambla „Veseli planšarji", v nedeljo pa ansambla Franca Flereta.

R. Kokalj

Beno Dežman v pokoju

Pred kratkim je Beno Dežman, dolgoletni novinar glasila Iskra, praznoval svoj 60. rojstni dan, 30.6.1974 pa je odšel v pokoj. Beno Dežman, doma iz Kranja, je ves čas izhajanja tednika Iskra, od leta 1961 dalje, skupaj z Jankom Colnarjem tudi tehnično urejeval časopis ter med drugim skrbel za objavo pomembnejših vesti in sestavkov iz naših organizacij, lociranih na področju Gorenjske in Primorske. Pisal je pod svojim imenom, pod psevdonimom Ben ter Iver, članke pa je podpisoval tudi s kraticami ABC. Uredniški odbor se je v imenu vseh bralcev in sodelavcev Benu Dežmanu zahvalil za dolgoletno vestno delo in mu zaželel mirno uživanje pokoja ter obilo zdravja, svežine duha ter osebnega zadovoljstva. Beno Dežman nam je obljubil občasne sestavke iz „življenja penzionistov", kot se je sam izrazil, kar bo vsekakor popestrilo naš časopis.

Še na mnoga leta, Ben!

I. S.

Govor Andreja Verbiča

(Nadaljevanje s 4. strani)

Povezava, kakršno ste zasnovali, mora nujno prinašati novo. Veliko tega ste že vtkali v določila samoupravnega sporazuma. Tu predvsem mislim na to, kar je najbolj pomembno, da gre vaša usmeritev po eni strani na delitev dela, da si prizadeva za racionalnost poslovanja, znižanje stroškov, po drugi strani pa za usmerjanje programa, združevanje sredstev, skupno in sporazumno usmerjanje investicij in podobno. V tem vidim bistvene premike v pojmovanju takih povezav in integracijskih pobud, ki so programsko zasnovane na taki podlagi, ne pa le na platformi enega samega in izključnega vprašanja – povečevanja dohodka. Tako zasnovani povezovalni in integrativni koncepti predstavljajo novo kvaliteto, ki vzpodbuja in usmerja k boljšemu. Pomembno pa je še posebej to, da se za tak koncept bojujejo delavci v temeljnih organizacijah združenega dela, da je to odraz njihovih spoznanj in hotenj. To je tudi resničen odgovor vsem tistim, ki sodijo, da so povezave in integracije rezultat političnih odločitev ali pa celo pritiskov. To je parola tistih, ki hočejo vse take pobude že vnaprej razvrednotiti.

Prisotna so tudi taka razmišlja ,–, češ ustvarjamo nove velike sisteme in novo koncentracijo moči. Toda tudi te ideje je treba zavreči, kajti te nove oblike organiziranosti nastajajo v povsem novih razmerah, ki jih določa nova ustava, nastajajo v bazi, v temeljnih organizacijah združenega dela. Torej v tistih najbolj osnovnih celicah našega samoupravnega mehanizma, kjer se resnično in z vso intenzivnostjo oblikujejo stališča delavcev. Torej gre za zavestno opredelitev delavcev, ki spoznavajo, da do velikih rezultatov pri razvoju naše družbe ne more priti na podlagi okostenelih in starih oblik dela na podlagi tehnologije, ki zaostaja za razvojem, na podlagi neopredeljenih nalog in programov razvoja. Na starih osnovah ni mogoče kovati in ustvarjati novega.

Več kot prepričan sem, da s snovanjem in oblikovanjem takih samoupravnih sporazumov v združenem delu ustvarjamo tudi pogoje za uresničevanje nekaterih poglavitnih nalog, ki se jih bomo morali lotiti.

Že lani je ISKRA – tovarna stikal prevzela izdelavo žerjavne opreme skupno z nekaterimi jugoslovanskimi podjetji za vzhodnonemški trg. To opremo dobavlja vzhodnonemški partner v Sovjetsko zvezo. V okviru tega aranžmaja izdelujejo stikala elektroopermo za žerjave. Junija so izdelali opremo za dva celotna žerjava z nosilnostjo 120 Mp. Tudi v juliju in avgustu je predvidena izdelava preostalih štirih oprem za podobne žerjave, namenjene sovjetskemu trgu. Na sliki je videti glavne krmilne in vklopne elemente žerjava, namenjenega za izvoz na sovjetski trg. Zraven je monter na stikalnih napravah Rajko Zagorc.

Odbor za medsebojna razmerja delavcev Iskra – Tovarna industrijske opreme Lesce v ZP Iskra Kranj

RAZPISUJE

naslednja vodilna delovna mesta za:

1. DIREKTORJA TEHNIČNEGA SEKTORJA
2. VODJO EKONOMSKO–FINANČNEGA SEKTORJA

Kandidati morajo poleg splošnih z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

pod 1. visoka ali višja izobrazba strojne smeri, z več kot 5-letno prakso v stroki, od tega najmanj 2 leti na vodilnem delovnem mestu

pod 2. visoka ali višja izobrazba ekonomske smeri, z več kot 5-letno prakso v stroki, od tega najmanj 2 leti na vodilnem delovnem mestu

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj pošljejo kandidati v 15 dneh od dneva razpisa na naslov: Iskra – Tovarna industrijske opreme Lesce – Odbor za medsebojna razmerja.

ISKRA – ELEKTROMOTORJI

Jernej Dermota v pokoju

Jernej Dermota, vodja računovodskega sektorja v Elektromotorjih je živahen mož, atletske postave, tako da mu komaj verjameš, da je v letošnjem aprilu praznoval petdesetletnico. Prosili smo ga, naj nam ob odhodu v pokoj pove kaj o sebi. Takole je povedal:

„Šolo sem končal v Ljubljani in že takrat sodeloval v naprednih organizacijah. V začetku leta 1943 sem postal borec Škofjeloške čete, ki je počasi prerasla v Škofjeloški odred. Boril sem se kot aktivni borec. Potem sem bil „prekomandovan" v tehniko – tiskarno v Davči. Od tam so me pa premestili v gospodarsko službo XXXI. divizije. Nato sem do konca vojne delal v Okrožnem oblastnem komiteju – spet v intendanturi.

Zdaj pa sem že 25 let v računovodstvu. Zvrstili so se lepi in težki časi. Ob uspehih tovarne sem se oddahnil, včasih pa je bila trda. Tako v letih 66–67, ko nam je ameriški kupec, ki smo mu pošiljali več kot polovico proizvodnje, odpovedal skoraj vsa naročila. Nenadoma smo ostali brez naročil in podjetje se je zamajalo v temelju. Pa je šlo, čeprav težko in izplavali smo.

Bili pa so tudi svetli trenutki. Včasih je seveda prišlo do „kratkih stikov" z ljudmi, ki niso bili na tekočem s težavami tovarne, pa smo na koncu vedno ostali prijatelji.

„V prostem času, je nadaljeval Dermota, „pa rad rešujem križanke, veseli me tudi kuhinja in zlasti rože. Za prosti čas, ko bom upokojen, si ne želim nič lepšega kakor v miru po vsej napetosti finančnih služb vrtnariti, včasih gospodinjiti in ob vnučku doživljati še eno mladost." KF

Kako pa mi ?

Na seji občinske konference SZDL v Kranju v petek, 31/5–74, v Predvoru, je nek član povedal približno tudi tole: v naši krajevni skupnosti šteje delegacija za občinski zbor krajevnih skupnosti devet članov, material za seje zbora pa prihaja samo v enem izvodu. Ne preostane nam drugega kot da si materiale drug drugemu posojamo, pri čemer preteče precej časa, da ga prejme in pregleda tudi deveti član, ali pa se moramo zbrati na sestanek ter celotni material brati na glas dve ali tri ure odvisno od količine materiala. Ali ne bi bilo primerneje, da materiale prejme vsak član delegacije!?

Takoj sem pomislil na nas v Iskri, ki imamo podobne probleme in težave tako tisti, ki gradivo za seje DS pripravljamo, kot tisti, ki ta gradiva prebiramo, zavzemamo stališča in o predlogih sklepamo, odločamo. Ugotovitev predsedujočega je bila logična: če bi hoteli v kranjski občini vsakemu članu delegacije dostaviti celotno gradivo, ki bo obravnavano na skupščinskih organih, ki občina Kranj potrebovala svojo lastno tiskarno, kar sploh ni mogoče izvesti. Torej je treba najti drugačne rešitve. Dal je primer, da bi si delegacija med seboj materiale razdelila po področjih, za katere je zadolžen posamezni delegat. In drugo: materiali bodo morali biti prilagojeni tako, da bodo razumljivi in kratki.

Ali vse to ne velja tudi za Iskro? Sestanki skupščine bodo morali biti pripravljeni z ne predolgimi vendar izčrpnimi materiali, gradiva za zasedanja si bodo delegati morali med seboj razdeliti po „resorjih" in jih po resorjih obravnavati tudi s svojimi kolektivi. Po resorjih naj bi bile sestavljene delegacije na zasedanjih in pooblaščeni delegat mora glasovati, kot ga zavezuje volja kolektiva.

Sestavljalci gradiva pa se bodo v večji meri kot doslej morali poslužiti našega Glasila, da bodo tudi prek tiskane besede predčasno obveščali celotni delovni kolektiv Iskre. I.S.

To je celoten delovni kolektiv obrata TOZD „Feriti" v Ljubnem – 27 delavk, na desni vodja obrata in na levi šofer Lojze – „stalna zveza" med Stegnami in Ljubnim. Prihodnjič kaj več o delu obrata.

ISKRA – ANTENE, VRHNIKA

Kako deluje sindikat

Ni dolgo tega, kar smo obiskali tovarno Iskra – Antene na Vrhniki. Pogovarjali smo se tudi s predstavniki družbenopolitičnih organizacij v tovarni, med njimi predsednikom izvršnega odbora sindikalne podružnice Silvestrom Iglom.

Aktivnost sindikata je bila minula leta usmerjena predvsem v preskrbo ozimnice ter izletov in različnih tekmovanj. To dejavnost so letos še razširili, tako da je zdaj opaziti predvsem marljivost sindikalistov na področju rekreacije in športa.

V podjetju se z veseljem pohvalijo, da so na pobudo sindikata kupili avtomobilski prikolici; v katerih bodo letovali člani vrhniškega kolektiva. Ena prikolica bo v Umagu, druga pa na Malem Lošinju. Na vprašanje, zakaj „Antene" doslej še niso sprejele ustreznega sklepa samoupravnih organov Združenega podjetja Iskra o sofinanciranju graditve rekreacijskega centra v Pineti pri Novigradu, so dejali, da je ta načrt po njihovem mnenju, preveč velikopotezen in predrag. O tem, če se motijo ali pa imajo prav, zdaj ne bi razglabljali, čeprav se pri našem glasilu dobro zavedamo nujnosti in potrebe, da Iskra končno le nekaj naredi za delavski turizem, za to, da bodo naši delavci lahko letovali ceneje. Ne sme nam biti vseeno, če bodo nekje na Jadranu „oželi" Iskraše do zadnjega ficka, nekateri pa na dopust sploh ne bodo mogli iti.

Sindikat v Antenah je izredno delaven tako na družbenopolitičnem kot na gospodarskem področju. Z Občinskim sindikalnim svetom bo v kratkem organiziral seminar o samoupravljanju, ki se ga bodo udeležili člani delegacije, zelo pa so bili aktivni tudi pri izvedbi samih volitev za izvolitev delegacij v okviru ZP Iskra in občinske skupščine.

Med načrti so opozorili predvsem na to, da mislijo oživiti rekreacijo v kolektivu, z vsemi silami pa se bodo lotili tudi reševanja problemov delavskih stanovanj. Poudarjajo, da je njihova tovarna premajhna, da bi lahko to vprašanje uspešno reševali, ker v letu ali dveh zberejo manj denarja kot pa stane nakup enega stanovanja. Kljub temu pa pomagajo tistim delavcem, ki potrebujejo denar za dograditev že začete stanovanjske hiše ali pa za obnovitev stanovanja ali hiše.

Sindikat v Antenah ima precej problemov tudi z otroškim varstvom. Rešuje ga tako, da je omogočil delavkam, da lahko delajo samo v popoldanski izmeni. Nekaterim delavkam je to prišlo izredno prav. Njihovi možje so povečini zaposleni dopoldne, tako da so lahko otroci ves dan pod nadzorstvom enega od staršev – zjutraj pod materinim, popoldne pa pod očetovim.

Nekatere delavke iz vrhniške Iskre pa so imele to srečo, da so jim otroka sprejeli v vrtec. Le-tega so na Vrhniki zgradili s samoprispevkom, vendar so njegove zmogljivosti premajhne.

Spregovorimo še o verjetno enem najhujših problemov, ki tarejo vrhniški kolektiv, to je družbena prehrana. V Antenah namreč nimajo posebnega obrata družbene prehrane, saj nimajo ustreznih prostorov. Delavke in delavci zato malicajo v bližnji gostilni ali pa prinesejo hrano s seboj. Problem bi lahko rešili le v primeru, če bi zgradili nove prostore, toda kaj, ko pa ni denarja. Toplih malic verjetno Vrhničani še ne bodo tako kmalu jedli v tovarniških prostorih. lad

Le težko si si priboril „prostor pod pipo", ker je vsakdo po „zavzetju" slastnega golažą skušal kar najspodobneje očistiti svojo skodelico – trofejo letošnje proslave dneva Iskre v Celju.

PORTRETI ISKRAŠEV

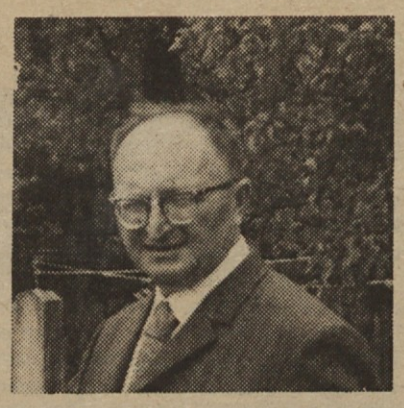

Janez Ajdovec

Prijazen, tih in miren je Janez Ajdovec iz Šenčurja. Človek ob pogledu nanj komaj verjame, da je po 33 letih vestnega in požrtvovalnega dela odšel v pokoj. Delovne roke ne znajo mirovati, treba je pač postoriti to in ono v hiši in delavnici, temu ali onemu se je pokvaril poljedelski stroj. Takrat poprime zadevo v svoje vajene roke mojster Janez in kmalu je spet v redu. Razmišljam, kakšno ogromno delo so opravile te roke v dolgih 33 letih v Iskri. . . In potem pripoveduje, kakšno je bilo življenje takrat, l. 1941, ko je prišel v Iskro:

„V splošnem oddelku sem bil od l. 1941 naprej. Takrat smo na delo pešačili, včasih pa sem moral v tovarni tudi prenočiti, saj sem bil med okupacijo strojnik tovarniške prostovoljne gasilske brigade, pa tudi pozimi je bilo predaleč peš iz Šenčurja.

Med vojno sem sodeloval s partizani. Prenašal sem pošto in informacije, dobavljal material in tudi drugače skrivaj sodeloval. V tovarni sami se ni dalo nič organizirati, ker je bila pod budno kontrolo okupatorja in ljudje so se bali. Sporočila smo si izmenjavali, kakor je pač naneslo. Stalnih dogovorjenih javk ni bilo.“

Za svoje sodelovanje v NOB ni prejel nobene nagrade, odlikovanja ali priznanja. Bili so hudi in dobri časi, vsakega po malo. Po poklicu je Janez Ajdovec kovač. Bil je mojster in izučil je veliko vajencev.

„Zelo so me imeli radi in dobro smo se razumeli. Tudi iz drugih delavnic so se radi prišli pošalit z menoj. Seveda pa ne moreš vedno vsem ljudem ustreči. Dela pa je bilo vedno dovolj. Najraje se spominjam sindikalnih izletov. Tudi 20-letno sodelovanje v prostovoljni gasilski brigadi v Šenčurju me je zelo veselilo. Nekaj časa sem bil tudi v njenem nadzornem odboru.“

Ker je bilo vedno veliko dela v tovarni in doma na polju, je ostalo za razvedrilo le želo malo časa.

Na moje vprašanje, kakšne napotke bi dal današnji mladi generaciji, je dejal: „Mladi naj bi dandanes mislili bolj gospodarsko – na stanovanjsko varčevanje, načrtovanje družine. Človek ne more inne sme živeti kar tjavdan.“

Marsikomu je očetovsko svetoval v težki situaciji in za to so mu še danes hvaležni. Svoja čustva so izrazili z res lepim slovesom ob upokojitvi in z bogatimi darili. Ne, Janeza Ajdovca sodelavci ne bodo pozabili. Saj je bil 33 dolgih let njihov, mar ne?

V. B. R.

Ob odhodu Janeza Ajdovca v pokoj.

Pomoč Kozjanskemu

Na Kozjansko, ki ga je pred dnevi prizadel hud potres, prihaja pomoč iz vseh delov Slovenije. Potresni sunki, med katerimi je najmočnejši dosegel sedmo stopnjo, so na območju občin Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah 20. junija poškodovali okoli 1.500 zgradb. Najhuje so prizadeta šolska poslopja ter dom počitka v Jelšingradu. Poškodovanih je 12 šol, izmed katerih jih bo po mnenju strokovnih komisij treba več porušiti. Do jeseni, ko se bodo ponovno odprla šolska vrata, bo treba zadovoljivo rešiti vprašanje, kam s 1.500 šolarji s tega območja.

Koordinacijski odbor za odpravo posledic potresa se tudi dobro zaveda, da bo treba čimprej rešiti položaj, ki je nastal v domu onemoglih v Jelšingradu. Za obnovo prizidka pri tem gradu so prispevale denar že številne organizacije in podjetja, več kot pet milijonov pa je v obliki prve pomoči prispeval tudi upravni odbor sklada za stanovanjsko graditev pri skupščini skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije. Ta denar bodo porabili za prvo stopnjo obnove doma.

Da bi kar najuspešneje in najhitreje odpravili posledice potresa, so pri Koordinacijskem odboru za odpravo posledic potresa na Kozjanskem ustanovili solidarnostni sklad, v katerega lahko vse temeljne organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične skupnosti, društva, posamezniki in drugi lahko vplačujejo svoje prispevke za pomoč prizadetim krajem.

Prepričani smo, da so Iskrine organizacije že in da še bodo priskočile na pomoč prizadetemu prebivalstvu Kozjanskega. Zato ne bo odveč, da tudi v našem listu objavimo številko žiro računa, na katerem se zbira denar za obnovo. Le-ta je 50100–789–90319, Koordinacijski odbor za odpravo posledic potresa na Kozjanskem.

lad

Na temelju 27. člena statuta ISKRE – Tovarne električnih merilnih instrumentov, Otoče

razpisuje upravni odbor prosto delovno mesto

ŠEFA SPLOŠNEGA SEKTORJA

RAZPISNI POGOJI SO:

a) visoka ali višja izobrazba pravne smeri

b) pet let prakse, od tega najmanj tri leta na vodstvenem položaju v stroki

c) znanje enega svetovnega jezika

d) moralno politična neoporečnost

Prijave sprejema upravni odbor tovarne v roku 8 dni po objavi tega razpisa. Prijave naslovite na ISKRA – tovarna električnih merilnih instrumentov, Otoče, 64244 Podnart.

Jubilanti strokovnih služb ZP

Dan pred praznikom Iskre so imeli v strokovnih službah ZP Iskra skromno slovesnost. Ob tej priložnosti je predsednik DS strokovnih služb Friderik Bertoncelj v kratkem nagovoru pozdravil jubilante 20 in 10-letnega dela v Iskri in jim izročil ustrezajoče nagrade v priznanje za njihovo zvesto in prizadevno delo v Iskri.

Nagrade za 20-letno delo so prejeli Bogomir Mohor, Ivica Eršte in Breda Rak, nagrade za desetletno delo v Iskri pa Vladimir Logar, Vladimir Ileršič, Mitja Ančik, Olga Homar, Anica Pečar in Dragica Klojčnik, ki pa se je pred nedavnim že upokojila.

Ob zaključku te skromne slavnosti še pričujoči posnetek jubilantov, med katerimi pa manjkajo: zaradi upokojitve Dragica Klojčnik in zaradi letnega oddiha Vladimir Ileršič in Olga Homar.

Jubilanti dvajset in desetletnega dela v strokovnih službah ZP; Bogomir Mohor, Ivica Eršte, Vladimir Logar, Breda Rak, Mitja Ančik, Anica Pečar.

ISKRA – NAPRAVE, LJUBLJANA

Prostori postali pretesni

Deseto leto po vselitvi v prostore v Stegnah – leta 1965, ko smo se vselili, so bili novi in kar preveliki za nas – začenjamo resno razmišljati (in ukrepati) o povečanju naših delovnih površin.

Že konec naslednjega leta računamo, da bodo sedanji prostori postali premajhni, saj bo število delavcev močno preseglo 500 zaposlenih, zato smo pri SGP „Grosuplje“ naročili izdelavo elaborata, s katerim bi predvideli kakih 1000 kv. m novih delovnih površin, predvsem za potrebe proizvodnje in nekaterih, za proizvodnjo nujnih služb, kot kontrole, spremljajočega razvoja itd.

Po sedanji varianti bomo nadzidali upravno stavbo, kar kaže, da je trenutno najustreznejša in najcenejša rešitev, ki nas bo stala kake 3,5 milijone dinarjev. Če bo s financami vse v redu, bomo z deli pričeli jeseni in jih končali v tretjem kvartalu leta 1975.

Že v letu 1976 pa bo treba – glede na sklenjene pogodbe in velika naročila s strani JNA – misliti na naslednjo fazo dozidave, spet s približno 1200 kv. m dodatne površine in z vlaganji v višini okoli 5,5 milijonov dinarjev.

–K–

Lojze Mencinger

Iznenada, v svojem 47. letu starosti, nas je za vedno zapustil sodelavec v skladišču tovarne ATC, LOJZE MENCINGER. Omahnil je sredi najlepših let svojega življenja, tako nepričakovano, da še danes ne moremo verjeti, da ga res ni več med nami.

V Iskri Elektromehaniki je bil zaposlen več kot 16 let, nazadnje v novi tovarni na Laborah. Svoje delo je opravljal vestno in marljivo, obenem pa je bil tudi vedno veder, nasmejan in pripravljen za šalo. Njegovo slovo od nas je zapustilo praznino, ki jo bomo zaradi njegovih lastnosti iskrenega ter dobrega tovariša še dolgo občutili. Lojzeta bomo ohranili v trajnem spominu, njegovi družini pa izrekamo ob tem globoko sožalje.

Sodelavci

Lep uspeh dijakov ŠC Iskra

28. junija so dijakom Poklicne šole Iskra v dvorani delavskega samoupravljanja Iskre Elektromehanike Kranj podelili zaključna spričevala. Sedmim odličnjakom so podelili knjižne nagrade. Nagrajeni pa so bili tudi štirje najbolj zaslužni učenci, ki so se v času šolanja prizadevali k ugledu šole na športnem področju.

S podelitve diplom v Šolskem centru Iskra.

Direktor Poklicne šole Iskra Anton Tišler je učencem med drugim povedal: „Živimo v dobi hitrega tehničnega razvoja in napredka, ki zahteva od človeka, da se s svojimi umskimi in fizičnimi sposobnostmi vključi v ta napredek, še posebno v dvig produktivnosti, v vedno bolj humane medsebojne odnose in prizadevanja vseh za pravično delitev z delom ustvarjenih dobrin. Le delavci s široko kulturno in tehnično razgledanostjo bodo kos tem zahtevam. Zdaj, ko vstopate v samostojno življenje, vam izrekam v imenu vseh učiteljev poklicne šole iskrene čestitke k doseženemu uspehu. Z vzornim delom, delovno disciplino in upravljalskimi sposobnostmi boste vrnili družbi za šolanje vložena sredstva. Ustvarite si v neposredni proizvodnji ugled. To bo največje zadoščenje za vse ure napora pri učenju in vzgajanju, vaš uspeh bo tudi naš in ponosni bomo, da smo skromno prispevali, da boste postali dobri delavci in državljani naše socialistične skupnosti.“

Uspeh na Poklicni šoli je bil letos res dober. Od 82 učencev, kolikor jih je bilo v zaključnih razredih, je opravljalo zaključne izpite 71 kandidatov. Končni uspeh je sledeč: 7 odličnih, 23 pravdobrih, 32 dobrih in 5 zadostnih, 4 učenci imajo popravne izpite. Torej, izdelalo je 94,34 % učencev.

1. julija je bila podelitev zaključnih spričeval tudi na tehniški srednji šoli Kandidatov je bilo 78, izdelalo je 88,5 % učencev, 9 učencev ima popravne izpite v jesenskem roku. Uspeh je bil tudi na tej šoli kar dober: 13 je bilo odličnih, 11 pravdobrih, 38 dobrih ter 7 zadostnih. Odličnim učencem in dijakom, ki so se udejstvovali na športnem področju so prav tako podelili knjižne nagrade. Uspeh v ostalih letnikih je prav tako dober.

A. Boc

Štipendisti na praksi

Poletje je čas, ko množica dijakov in študentov opravlja mesec dni praktičnega dela v tovarnah, ki jih štipendirajo.

Ta čas se lahko koristno izkoristi za spoznavanje delovnega mesta in celotne delovne organizacije, v kateri bo štipendist delal, ko bo končal študij.

Štipendistom želim, da bi ta čas koristno uporabili za spoznavanje in reševanje najrazličnejših problemov. Prav tako imajo možnost pokazati koristnost svojega študija na praktikantskem mestu. Vsak praktikant, naj bo poslanec Kluba štipendistov ZP ISKRE. Potruditi se mora, da bo svoje delo vestno in točno opravil in si dopolnil znanje na praktičnem področju. Prav tako ima možnost seznaniti delavce s svojimi težavami in uspehi ob študiju. Večje poznavanje štipendista v delovnih organizacijah pomeni boljšo štipendijsko politiko in razumevanje delovne organizacije ob nastalih težavah. V mislih imam nov družbeni dogovor o štipendiranju in druge probleme štipendistov.

Mnogo smo govorili o problemu nestrokovnih praks v tovarnah ZP Iskra. Žal se dogaja, da so praktikanti nezadovoljni s strokovnim izpopolnjevanjem in tarnajo, da opravljajo dela, ki niso v zvezi s smerjo študija. Prizadevamo si, da bi odpravili te napake, vendar pa morajo biti predvsem štipendisti tisti, ki izrazijo željo po določenem delu. Njihova lastna pobuda bo marsikje rešila problem strokovnosti prakse.

V želji, da bi spoznali probleme na praksi in želje štipendistov, smo v sodelovanju z mladinsko organizacijo pripravili anonimno anketo. Želimo spoznati težave, ki jih ima praktikant na svojem delu. Zanima nas, če je štipendist zadovoljen z delom in če je to delo s področja njegovega študija. Ta del vprašanj nam bo dal podatke o strokovnem poteku prakse. V anketi je zajeto tudi mnenje praktikanta o osnovnih razlogih za praktično delo v podjetju, kjer bo zaposlen.

Prav tako premalo izvemo o delovanju družbenopolitičnih organizacij. Eno izmed vprašanj zajema prav seznanjanje štipendista z delom organizacij v tovarni. Mladinska organizacija je obljubila, da se bo potrudila navezati čim tesnejše stike s štipendisti in jim prikazati svoje delo, uspehe in težave. Prav ta dejavnost naj bi potrdila vse večje sodelovanje med mladinci in štipendisti ZP Iskre, ki se kaže kot zelo koristna. To pomeni, da niso naša medsebojna dogovarjanja samo obljube ampak tudi koristne akcije.

Praktikantom želi KŠI čim več napredka ob praktičnem spoznavanju problemov v delovnih organizacijah ZP Iskra. Njihova spoznanja pomenijo njihovo lastnino, kajti znanja ne moreš vzeti.

– S G –

Likovni samorastnik Boris Lavrič razstavlja v Trebnjem

29. junija je bila v Trebnjem otvoritev 3. salona likovnih samorastnikov Jugoslavije. Med udeleženci so prisotna tudi najbolj znana imena jugoslovanskega naivnega slikarstva. Lahko si štejemo v ponos, da so k sodelovanju na tej razstavi povabili tudi člana našega kolektiva Borisa Lavriča iz Kranja.

Že pred to prireditvijo je Lavrič kolektivno in samostojno razstavljal v tujini in doma. Teh razstav je bilo okrog 20. Nekatere od njih so doživele visoka mednarodna priznanja. Še posebej velja to za razstavo slovenskih likovnih samorastnikov v Bytmu, Katowicah in Gliwicah na Poljskem ter razstavo sodobnih slikarskih prizadevanj na Gorenjskem, ki je bila aprila na Bledu. Sodeloval je tudi na mednarodnem srečanju likovnih umetnikov „Ex tempora" v Piranu.

Vsak udeleženec se je v Trebnjem lahko predstavil z največ dvema slikama. Boris Lavrič se predstavlja javnosti tudi to pot s sliko, ki jasno ponazarja njegovo samoniklo snovanje. Veliko se ukvarja z razmišljanjem o relativni osamljenosti posameznika v človeški množici. Slika „Vsemirski cvet" predstavlja večno gibanje človekove duševnosti. Ta lebdi neodvisna od zemeljskih spon.

Lavrič pravi o svojem delu takole: „Delam iz svojega osebnega veselja, v slikanju najdem sprostitev po napornem delu. Po poklicu sem telefonski mehanik v telefonski centrali Elektromehanike v Kranju.

Zelo me priteguje človekovo osvajanje vesolja. Pri tem pa mora biti seveda miselno odprt vsem dosežkom moderne znanosti in tehnike. Ni slučaj, da je človek že od davnih dob želel poleteti v vsemirje. Težko bi rekli, da je bilo to hotenje pogojeno samo z željo po hitrejšem potovanju s kraja v kraj. Človek želi odkriti še neznano, nevideno in nesluteno. V tem je tudi smisel moje umetnosti."

V. B. R.

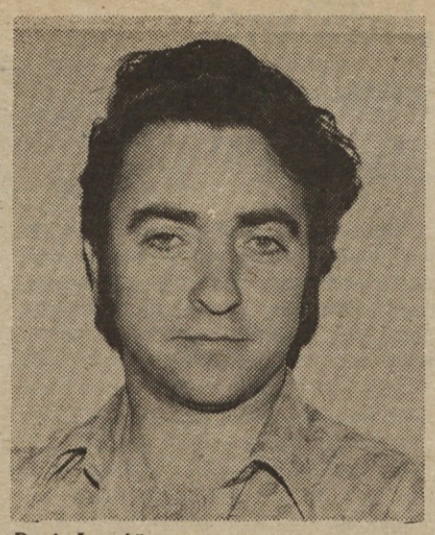

Boris Lavrič

Posnetek ene izmed slik Borisa Lavriča.

OPOZORILO DOPISNIKOM.

V uredništvu tednika „Iskra" smo veseli vsakega zunanjega sodelavca, vsakega stalnega, občasnega, ali enkratnega dopisnika, kateremu za objavljene prispevke gre pri nas določen avtorski honorar.

Prav tu pa pri obračunavanju naletimo na težave. Po predpisih moramo avtorske honorarje nakazovati na žiro račune, oz. po normalnih nakaznicah tistim dopisnikom, ki jim glede na predpisani cenzus ni treba odpirati žiro računa.

Prosimo vse dopisnike, ki imajo žiro račun, naj nam ga vselej napišejo na koncu prispevka, ker bomo le tako lahko sproti obračunavali pripadajoče avtorske honorarje. Prav tako pa prosimo tudi vse tiste dopisnike, ki nimajo žiro računov, naj k vsakemu svojemu prispevku obvezno priložijo tudi izjavo, katere vsebino objavljamo za primer:

IZJAVA

Od 1. januarja 1974 do danes nisem imel, skupaj s tem prejemkom (avtorski honorar v znesku din) 2.000 din honorarnih dohodkov, da bi moral odpreti žiro račun ter ga zato nisem dolžan odpreti.

Datum Podpis Naslov, z navedbo občine

Nadalje naprošamo vse dopisnike, stalne in občasne, kakor tudi vse, ki pismeno kontaktirajo z našim uredništvom, naj svoja pisma naslavljajo takole: Uredništvo „ISKRA", Ljubljana, Trg Prekomorskih brigad 1/V, 61000 Ljubljana.

Sindikalni prvaki Ljubljane

Letošnjo, nadvse uspešno tekmovalno pot nogometašev tovarne Aparati smo v našem listu sproti spremljali od kola do kola. Zdaj smo dolžni postaviti še piko na i, oz. to so že storili sami nogometaši. Ob koncu sindikalne nogometne lige Ljubljane so namreč gladko premagali še zadnjo oviro – ekipo Univerzal in tako v B skupini osvojili v teku ligaškega tekmovanja največ – 29 točk. S to zmago v svoji skupini so doslej dosegli nedvomno svoj največji uspeh, saj je bila konkurenca dokaj huda.

Po končani ligi je sledil še boj za naslov absolutnega prvaka sindikalnega prvenstva Ljubljane, pri čemer so se nogometaši tovarne Aparati pomerili z zmagovalnim moštvom A skupine, enajsterico Mercatorja. Ta tekma je bila zelo zanimiva in v njej so igralci Aparatov pokazali tehnično boljšo igro, žal pa niso bili dovolj odločni v napadu. Kljub očitni terenski premoči so srečanje z Mercatorjem izgubili z rezultatom 2 : 0 s tem, da so si prvi zadetek po nespretnosti zabili sami.

Kljub temu porazu so nogometaši ustvarili vtis solidnega moštva, ki bo po doseženih letošnjih rezultatih v sindikalni ligi Ljubljane, pa tudi v konkurenci Iskrinih nogometnih moštev in v srečanju z drugimi ekipami, prav gotovo še nadaljevalo intenzivno igro in dokazalo, da letošnji rezultati le niso bili stvar sreče, pač pa solidnih priprav in srčne igre.

A. Kastelic

ZAHVALA

Ob smrti dragega očeta

ANDREJA FRELIHA

se iskreno zahvaljujeva sodelavcem obrata Stikala in sodelavcem na Relejih obrata TEA v kranjski tovarni za izraze sožalja, podarjeni venec in denarno pomoč.

Hčerki Francka Čemažar in Malči Mezek

ZAHVALA

Ob smrti dragega očeta

JOŽETA BUKOVNIKA

se iskreno zahvaljujem sodelavcem v oddelku Duroplasti obrata SPD v kranjski tovarni za izraze sožalja, podarjeni venec, denarno pomoč ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hčerka Marija Aljančič

ZAHVALA

Ob smrti dragega očeta in sina

ALOJZA MENCINGERJA

se iskreno zahvaljujemo njegovim najožjim sodelavcev v skladišču ATC na Laborah in delovni enoti „Releji" ter sindikalni podružnici kranjske tovarne za izraze sožalja, podarjeno cvetje, denarno pomoč ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujoče hčerke, mama ter Angelca Jelenc

ZAHVALA

Ob izgubi nepozabnega očeta

JERNEJA KRAMARJA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem obrata „Stikala" v Kranju za izraze sožalja, podarjeni venec in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hčerka Justi Mohar

ZAHVALA

Ob izgubi mojega dragega očeta

PAVLETA LUŽANA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem na traku enofaznega števca za izraze sožalja, podarjeni venec in spremstvo na njegovi zadnji poti.

hčerka Ančka Čarman

Srečanje upokojencev IEZE

Na dan 26. junija 1974 so imeli upokojenci ISKRE – industrije elementov in zabavne elektronike iz Ljubljane prijeten izlet.

Na Trgu revolucije v Ljubljani se jih je ob 6.30 zbralo 149. S štirimi avtobusi so se odpeljali na Trojane, kjer jih je v gostilni „Pri Konjšku" čakal zajtrk. Ob 8.30 so nadaljevali pot prek Žalca v Celje. Tu so si ogledali MUZEJ REVOLUCIJE, STARI PISKER in POKRAJINSKI MUZEJ. V Starem piskru so pri spomeniku padlih v NOV prižgali svečke in z enominutnim molkom počastili njihov spomin.

Približno ob 13. uri so nadaljevali pot prek Arje vasi in Vinske gore v Velenje, kjer je bilo v restavraciji veleblagovnice „NAMA" pripravljeno kosilo. Po kosilu so se sprehodili na velenjski grad in si ogledali MUZEJ SLOVENSKIH PREMOGOVNIKOV in Fojtovo zbirko ter mastodonta, sorodnika mamuta.

Prvo tako številno srečanje upokojencev je vzbudilo pri udeležencih izredno zadovoljstvo, saj so bili vsi veselo razpoloženi. Ni manjkalo petja, šal, igranja na harmoniko, ki so jo imeli s seboj veseli Šentjernejčani.

V srcih vseh je sijalo veselje, zadovoljstvo in velika želja, da bi se prihodnje leto spet srečali v tako prijetni družbi.

Sedaj šteje delovna organizacija ISKRA – IEZE že kar 261 upokojencev. Veliko je takih, ki se izleta niso mogli udeležiti zaradi bolezni in invalidnosti.

Nekateri upokojenci ne javijo sprememb naslovov, zato obveščamo vse upokojence, naj javijo vse spremembe naslovov, ker v nasprotnem slučaju jih ne more voditi v evidenci niti za srečanja niti za redno pošiljanje časopisa „Iskra".

Tovarniška konferenca sindikata in vodstvo tovarne ISKRA – IEZE želi vsem svojim upokojencem krepko zdravje in še veliko srečnih in zadovoljnih let. Zahvaljuje se pa tudi za prijetna sporočila, ki jih prejema ob vsakem takem srečanju. Eno od takih sporočil, ki smo ga prejeli iz Mokronoga, navajamo:

„Na minulem izletu b'lo luštno je, hej, prejmite zahvale in priporočila v naprej, iz našega kraja pa dolenjski pozdrav, organizatorjem vsem in kdor bo to bral!"

Upokojence so na tem izletu spremljali namesto glavnega direktorja sekretar Dušan Lukša, Ivan Metelko – namestnik predsednika sindikalne konference IEZE in tajnica Marija Baloh, ki je skupno z Milanom Rozino skrbela za dobro organizacijo izleta.

LITERARNA SOZVOČJA

Čemu, gozdič?...

O, gozdič, kjer je našel dom premnogi partizan,
kjer našli so zavetje trudni borci in prezebli,
kot neustrašni se čuvar postavil v bran,
jih ščitil pred sovragom z vejami in debli

Še pomniš, ko si zmage čas z junaki tudi ti slavil,
pel pesem o svobodi prek vasi in njiv;
čemu, gozdiček, si sebičen bil,
tovariše najboljše zase vzel in skril?

Ne veš li, da prav vsi, ki v korenin objem so ujeti,
želeli srčno bi domov
za ljudstvo delati, naprej živeti
za blagor, srečo vseh rodov? !

Jelka VUK-NOVAKOVIĆ

Namesto na Stol

Planinci Iskre so v seriji letošnjih izletov na naše lepe vrhove hoteli 22. junija obiskati Stol, vendar jih je od tega odvrnilo izredno slabo vreme. Da pa zaradi slabega vremena ne bi bili videti „figarji", so na izlet kljub temu odšli in sicer na Vršič.

Najprej so se ustavili v Koči na Gozdu in se na suhem ob okrepčilu predali čakanju na lepše vreme. Od tu so nadaljevali pot do Tičarjevega doma in slednjič do Poštarskega doma na Vršiču. Če bi se vreme izboljšalo, so se namenili na Prisojnik. Toda dež je bil to pot neizprosen, prisilil jih je ostati pod streho gostoljubnega doma.

Čeprav jim je vreme „zmešalo štrene", jim ni manjkalo dobre volje, predvsem pa upanja in zaupanja v pregovor, da „za dežjem sonce pride". Slednjič je padla še zadnja odločitev – vseh osemnajst udeležencev spodletelega izleta na Stol se je strinjala, da dan zaključijo pri Joževcu v Begunjah. Da ne bi ostali brez „prirastka" nožne kondicije po hoji navkreber, so se veselo zavrteli, nato pa so jo dobre volje in trdno odločeni, da se vremenu in Stoli „revanžirajo" enkrat v septembru, mahnili nazaj v Ljubljano. Kljub izjalovljenim načrtom jim preživete sobote ni bilo žal.

–V.T.–

ISKRA – IEZE
LJUBLJANA
TOZD UPORI ŠENTJERNEJ

Zaradi razširitve poslovanja v Ljubljani

vabimo k sodelovanju:

1. KONSTRUKTERJA strojnih naprav in orodij
   Pogoj: srednješolska izobrazba strojne smeri
   – praksa zaželena, ni pa pogoj
   Nastop službe v juliju–avgustu

2. VODJO IZMENE – vzdrževalec
   Pogoj: strojni ključavničar
   – praksa zaželena
   – odslužen vojaški rok
   Nastop službe v juliju–avgustu

3. VEČ PK DELAVK za proizvodnjo
   Nastop službe v avgustu

Interesenti naj pošljejo pismene vloge v kadrovsko službo – Ljubljana, Stegne 17.

Odbor za medsebojna razmerja delavcev Šolskega centra Združenega podjetja Iskra Kranj

razpisuje

naslednja prosta delovna mesta:

– učitelj za poučevanje telesne kulture na poklicni kovinarski in elektro šoli: za to delovno mesto se zahteva diploma visoke šole za telesno kulturo,
– učitelj za poučevanje šibkotočnih predmetov na poklicni kovinarski in elektro šoli; za to delovno mesto se zahteva diploma prve stopnje fakultete za elektrotehniko ali diploma prve stopnje fakultete za industrijsko pedagogiko elektro smeri
– učitelj za poučevanje jakotočnih predmetov na tehniški strojni in elektro šoli; za to delovno mesto se zahteva diploma druge stopnje fakultete za elektrotehniko – oddelek za jaki tok,
– učitelj za poučevanje matematike in fizike na tehniški strojni in elektro šoli; za to delovno mesto se zahteva diploma druge stopnje fakultete za naravoslovje in tehnologijo – odsek za matematiko in fiziko.

in naslednja vodilna delovna mesta:

– predstojnik tehniške strojne in elektro šole; za to delovno mesto se zahteva visokošolska izobrazba elektro, strojne, pedagoške ali ekonomske smeri, opravljen pedagoški strokovni izpit in najmanj pet let pedagoške prakse,
– predstojnik poklicne kovinarske in elektro šole; za to delovno mesto se zahteva visokošolska izobrazba in najmanj pet let ustrezne pedagoške prakse.

Učiteljem nudimo dolgoročno posojilo za nakup stanovanja ali za individualno gradnjo.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev in s podatki o dosedanjih zaposlitvah poslati v 15 dneh na naslov: Šolski center ZP Iskra Kranj, Kranj, Savska loka 2.